

Ikt.sz.: OKB/26-1/2012.

OKB-20/2012. sz. ülés
(OKB-85/2010-2014.) sz. ülés

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Önkormányzati és területfejlesztési bizottságának**
2012. június 12-én, kedden, 10 óra 01 perckor kezdődően,
a Képviselői Irodaház V/512. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

*A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Dr. Pintér Sándor tájékoztatása</i>	5
<i>Kérdések, vélemények</i>	8
<i>Dr. Pintér Sándor reflexiója</i>	12
<i>Tállai András kiegészítése</i>	15
<i>További kérdések, felvetések, vélemények</i>	16
<i>Dr. Pintér Sándor reflexiója</i>	26
<i>Tállai András kiegészítése</i>	32
<i>Az állampolgári jogok országgyűlési biztosának tevékenységéről 2011 címmel benyújtott beszámoló (J/6102. szám) (Általános vita)</i>	34
<i>Prof. Dr. Szabó Máté beszámolója</i>	34

Napirendi javaslat

1. Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

2. Az állampolgári jogok országgyűlési biztosának tevékenységéről 2011 címmel
benyújtott beszámoló (J/6102. szám)
(Általános vita)

3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Láng Zsolt** (Fidesz), a bizottság elnöke

Habis László (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Apáti István (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Bóka István (Fidesz)
Dankó Béla (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Nagy Csaba (Fidesz)
Pogácsás Tibor (Fidesz)
Szedlák Attila (Fidesz)
Szekó József (Fidesz)
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)
Michl József (KDNP)
Pál Tibor (MSZP)
Dr. Tóth József (MSZP)
Varga Zoltán (MSZP)
Hegedűs Lorántné (Jobbik)
Endrészik Zsolt (független)

Helyettesítési megbízást adott

Gajda Róbert (Fidesz) Dankó Bélának (Fidesz)
Kósa Lajos (Fidesz) dr. Láng Zsoltnak (Fidesz)
Szekó József (Fidesz) megérkezéséig Szedlák Attilának (Fidesz)
Tasó László (Fidesz) Pogácsás Tibornak (Fidesz)
Dr. Tiba István (Fidesz) Nagy Csabának (Fidesz)
Vigh László (Fidesz) Michl Józsefnek (KDNP)
Lukács Zoltán (MSZP) Varga Zoltánnak (MSZP)
Iványi Gábor (független) Hegedűs Lorántnének (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter
Tállai András államtitkár (Belügyminisztérium)
Prof. dr. Szabó Máté, alapvető jogok biztosa

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 01 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. LÁNG ZSOLT (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, hölgyeim és uraim! Úgy látom, hogy a bizottsági tagok közül nem szokta meg mindenki, hogy Pintér miniszter úr kényesen pontos mindig, és jó lenne, hogyha erről a jó szokásáról nem szoktatnánk le, úgyhogy, miniszter úr, elnézést kérek ezért a pár perc késésért, de jönnek képviselőtársaim, és akkor meg is kezdenénk a mai bizottsági ülést.

Az én jegyzőkönyvem szerint tizenegyen személyesen és hatan helyettesítéssel vannak jelen, tehát határozatképes a bizottság.

Egy napirendi pontunk van most 10 órától, Pintér Sándor belügyminiszter úr meghallgatása (*Dankó Béla és Gelencsér Attila megérkezik az ülésre.*), és 12-től körülbelül, tehát ha végeztünk, akkor pedig az állampolgári jogok országgyűlési biztosának tevékenységéről szóló 2011-es beszámoló, J/6102. szám, általános vitája lesz.

Aki el tudja fogadni így a napirendet, az kérem, kézfelemeléssel jelezze. (*Szavazás.*) Egyhangúan elfogadtuk a napirendi pontokat.

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Köszöntöm a bizottság nevében miniszter urat és Tállai államtitkár urat, és elsősorban egy picit figyelmet és csendet kérnék, másodsorban pedig akkor át is adnám a szót miniszter úrnak. (*Dr. Bóka István megérkezik az ülésre.*)

Dr. Pintér Sándor tájékoztatása

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Feladatom, hogy beszámoljak az elmúlt egy esztendő munkájáról, amit a Belügyminisztérium az önkormányzati területeken kifejtett.

Mindenekelőtt szeretném elmondani, hogy az elmúlt esztendőben a Belügyminisztériumra rendkívüli nehézségek vártak, hisz ott tartottunk, hogy az európai uniós elnökséget a Belügyminisztériumban vezettük, és ennek a keretén belül az európai uniós feladatokat is végre kellett hajtani.

Külön kiemelném azt a feladatsort, amely a vörösiszap területén, a vörösiszap okozta károk helyreállítása területén a Belügyminisztériumra hárult, így Devecser és Kolontár újjáépítése. Ezeket a feladatokat a vörösiszap-tragédia egyéves évfordulójára, október 4-ére sikerült végrehajtani. Ennek a keretén belül több mint 111 vadonatúj házat építettünk, több mint 300 családnak megoldottuk a lakhatását, megoldottuk a terület veszélyes hulladéktól való mentesítését, és helyreállítottuk az életet Kolontáron és Devecser térségében. Úgy gondolom, ezeket a rendkívüli feladatokat jó minőségben, szakszerűen és megfelelő módon hajtotta végre a Belügyminisztérium, ezen belül a katasztrófavédelem, a rendőrség, együttműködve a honvédséggel és a társszervekkel.

Ami az általános feladati körünkből kiemelkedő, az az önkormányzati törvény megalkotása, és itt köszönném a képviselő urak segítségét és támogatását is, hogy december 19-én sikerült elfogadni az új önkormányzati törvényt.

Az önkormányzati törvény gyakorlatilag egy nagyon nagy társadalmi összefogással lett átalakítva, újrafogalmazva. Tudományos értekezletet hoztunk létre ezen a területen, a tudományos értekezlet keretén belül kikértük a Tudományos Akadémia, az egyetemek véleményét. Széles fórumot biztosítottunk az Önkormányzatok Nemzeti Együttműködési Fóruma tekintetében (*Hegedűs Lorántné megérkezik az ülésre.*), és az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács keretében is megvitásra került. Meggyőződésünk, hogy egy jó

törvényt sikerült alkotni, amely a későbbiekben, az elkövetkezendő 20-30 évre vagy még hosszabb időszakra is meghatározza az önkormányzatiságot Magyarországon.

Ezen túl a hétköznapi általános feladatunk keretén belül felülvizsgálatra kerültek az önkormányzatok költségvetési helyzetei és azok az igények, amelyeket az önkormányzatok benyújtottak a Belügyminisztérium irányába költségvetési helyzetük stabilizálása érdekében. 1668 önkormányzat kért rendkívüli anyagi támogatást. Ez is indokolja azt, hogy az önkormányzati törvényt újra kellett alkotni, és az önkormányzati költségvetést ismét át kell gondolnunk. Az 1668 önkormányzattól 1666 volt az, amely érvényes segítséget, érvényes kérelmet nyújtott be, és ennek keretén belül 34 milliárd forint támogatást osztottunk szét. Mindössze két önkormányzat volt olyan, amely nem kapott semmilyen támogatást, mert nem volt megfelelő az igénye.

A megyei önkormányzatok helyzetén jelentős javítás történt. A megyei önkormányzatok területén adósságkonszolidációt hajtottunk végre, mintegy 197,6 milliárd forint volt az, amelyet az állam átvállalt a megyei önkormányzatoktól, és ennek megfelelően ezzel is csökkentette az önkormányzati terheket. *(Dr. Apáti István megérkezik az ülésre.)*

Az új önkormányzati törvény a feladatfinanszírozásra koncentrált. Ennek megfelelően az a tervünk, hogy miután a feladatfinanszírozást már a tervezéskor be kell nyújtani, be kell mutatni a Belügyminisztériumnak, és be kell mutatni a Gazdasági Minisztériumnak, ezért ilyen jellegű új adósságállomány nem jött létre.

Az adósságállomány mértéke 2011. évben 1200 milliárd körüli volt, és emellé kötődött még mintegy 300 milliárd forint értékű ki nem fizetett számla.

Tehát mindezt figyelembe véve azt gondolom, hogy a költségvetés átalakítása, az új önkormányzati törvény megalkotása ezeken a problémákon átsegít bennünket.

A másik ilyen feladatunk az önkormányzatok településrendezési kérdése. Az önkormányzati területen szeretnénk, hogyha nagyobb feladatot kapnának az önkormányzati testületek a saját települések képének kialakításában, ugyanakkor szeretnénk azt is, hogy a kép kialakítását megszögökkel szemben a későbbiekben elsőfokú hatóságként döntést tudjanak hozni, aztán a későbbiekben másodfokú hatóságként a járási hivatalok vagy a kormányhivatalok fognak eljárni.

Külön kérdésként szeretném felvetni a hajléktalankérdést. Rendkívüli hideg időjárással kezdtünk idén. Ez is indokolta azokat az erőfeszítéseket, amelyeket tavaly megkezdtünk annak érdekében, hogy több hajléktalannak tudjunk fedelmet nyújtani a hideg időszakra. A fedélnyújtás keretén belül a „fűtött utca” program elnevezéssel új hajléktalanmenhelyeket hoztunk létre, és így 448 új főnek éjszakai szállást biztosítottunk és 276 fő részére nappali elhelyezést a kritikus időpontokban. Ezt párhuzamosan hajtottuk végre azzal a társadalmi elvárással, hogy a hajléktalannak azt a tevékenységét, ami aluljárókhhoz kötődött, és élehetlenné tette egyes kapualjaknak, házaknak, aluljáróknak az életét, megszüntessük, és a hajléktalanok, foglalkozásnélküliek bevonásával közmunka keretén belül sikerült megoldani ezt a kérdést, amely kiterjedt erre a két, az I. és a IX. kerületben létrehozott hajléktalanszállás felújítására.

A közfoglalkoztatás keretén belül 2011. június 1-jével indult az a kísérleti program, amely 2012-ben teljesezik ki. A közfoglalkoztatás lényege az, hogy találjunk olyan munkát a munkanélküliek részére, amely értékteremtő munka, amely lehetőséget ad arra, hogy megfelelő értéket termeljenek, ne az egyszerű falukarbantartáshoz járuljanak hozzá, hanem a mindennapos megélhetést is segítsék, és a későbbiekben ez a tevékenység átalakítható legyen, és szociális szövetkezetként tovább tudják folytatni ezt az értékteremtő munkát.

Ennek a keretén belül júniustól több mintaprogramot hoztunk létre. A mintaprogramok keretén belül országos szinten mintegy 1458 irányító személy bevonásával, 15 ezer fővel kezdtük meg ezt a tevékenységet. Ennek az eredményeinek a levonásával sikerült oda eljutni,

hogy 2012-re mintegy 200 ezer fő az, amely egyértelműen foglalkoztatható lesz, és ezt alapozta meg ez a tevékenység.

Amit itt még kiemelnék, hogy a korábbi két- és négyórás közfoglalkoztatás helyett hat- és nyolcórás közfoglalkoztatást sikerült kialakítani. Itt elsősorban a mezőgazdaság területén, a mezőgazdasági foglalkoztatás területén, a növénytermesztésben, az állattenyésztésben sikerült kialakítani elképzeléseket, és az állami vállalatok közül a MÁV területén, az erdőgazdaságok területén és a vízügyi igazgatás területén, a vízügy területén sikerült megfelelő közmunkát kialakítani és itt foglalkoztatni az embereket.

Ezek a területeken jelen pillanatban olyan jól előkészítették a munkatársaim ezt a feladatkört, hogy a mezőgazdasági területen 2012-ben egyes részeken mintegy túltermelést tudtak létrehozni a megtermelt terményekkel, a szociális ellátóknak, iskoláknak, óvodáknak az igényén felül sikerült megoldani, úgyhogy jövőre, ha szociális szövetkezetté alakulnak át, lehet, hogy ebből a terményből már anyagi erőforrásokra tesznek szert.

Az önkormányzati rendőrséggel való kapcsolat, az önkormányzat és a közbiztonság területén sikerült jelentős eredményeket elérni, hisz az a 4200 fő, akit kiképeztünk, és a kiképzés során a közterület biztonságáért foglalkoztattunk, ezek a személyek jelentős részében a kistelepülésekre kerültek elhelyezésre.

Itt szeretném kiemelni a körzeti megbízotti szolgálat megerősítését, ahol korábban mintegy 31 százalékos volt a hiány, és a mi beállításunk, új rendőrök beállítása eredményeképpen 7 százalékosra csökkent a körzeti megbízotti hiány. Ezt a 7 százalékos hiányt december 31-ig teljes egészében megszüntetjük, 100 százalékos lesz a körzeti megbízotti irány. Ez a kistelepülések közrendjének, közbiztonságának a javítását eredményezte.

Itt kiemelném azokat a jogi lépéseket is, amelyek a tulajdon elleni szabálysértések területén az önkormányzat segítségével is megtörténtek. Így az, hogy elzárásossá lehetett tenni a tulajdon elleni szabálysértések elkövetését, lehetőséget biztosított arra, hogy az elkövetők meggondolják a cselekedeteiket. Javult a kistelepülések közrendje, közbiztonsága, ezen túl még mintegy szándékon túli eredményként megjelent a kiskereskedelmi egységek közbiztonságának javulása, 40 százalékkal csökkent a kiskereskedelmi egységekben a tulajdon elleni szabálysértések száma.

Ami előttünk álló feladat, amit tavaly alapoztunk meg, de idén kell majd végrehajtani, az önkormányzatok által a biztonság érdekében foglalkoztatott személyek hatáskörének az áttekintése. Itt gondolok a mezőrő, a halőr, a vadőr és önkormányzatok által egyébként foglalkoztatott biztonsági területek jogosítványainak a meghatározására és ezen jogosítványok érvényesítésének a biztosítására. Felismertük azt a tényt, hogy az önkormányzatoknak itt több lehetőséget, több szerepet kell adni ahhoz, hogy a saját közrendjükéről és közbiztonságukról tudjanak megfelelő módon dönteni.

A gazdasági területeken a hivatali korrupció visszaszorítását és megelőzését is megkezdtük. Itt a rendőri tevékenység kiemelkedő volt. Több korrupciós ügyet derítettünk föl. Ennek az egyik eredménye talán az is, ami a mostani, rendőrségen belüli korrupció felderítéséhez vezetett. Itt titkosszolgálati eszközöket és módszereket alkalmazunk, ezeknek az eredményeit a nyílt eljárásban valamennyien a későbbiekben fel fogjuk ismerni.

Kiemelném még azt, hogy az önkormányzatok segítséget nyújtottak ehhez a tevékenységhez, nemcsak azzal, hogy több embert foglalkoztattak a biztonság területén, hanem azzal is, hogy a rendőrök elhelyezésével, a rendőrségek elhelyezésével, a rendőrlakások biztosításával jobb lehetőséget teremtettek saját maguk közrendjének, közbiztonságának a megsegítése érdekében.

Kiemelném azt is, hogy összekapcsolódási lehetőségek is voltak. Ezek összekapcsolódási lehetőségek például a Start-munka keretén belül, ahol Gyöngyöspatán

például a rendőrőrsöt Start-munkásokkal építettük újjá, és a rendőrséget megerősítettük egyben, ezáltal egy új rendőrőrs kezdte meg a működését.

Kiemelném a főváros támogatását, ahol 120 darab lakást adott át rendőrlakásra a főváros, és reméljük, hogy idén ezt a 120 darab lakást még felül tudja múlni újabb lakások átadásával.

Ami valamennyiünk életét befolyásolta, az a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok átalakítása, az új katasztrófavédelmi törvény megalkotása. Itt mindenekelőtt a tűzoltók elmaradt túlóradíjának a kifizetését említeném meg, amely 7 milliárd forint volt, amelyet a tavalyi esztendőben kifizettünk, és minden jogos követelést kielégítettünk. Ezt követően történt meg január 1-jével a katasztrófavédelem átszervezése, a tűzoltóságok országos hatáskörű állami tűzoltóságokká történő átalakítása.

Mi itt hatékonyabb, olcsóbb és jobb felszereltségű tűzoltóságokat szeretnénk a későbbiekben kialakítani. Ez annyit jelent, hogy a jelenlegi tűzoltósági létszám 8178 fő, ennek az átalakítása fog megtörténni.

Kiemelném még a bürokrácia csökkentésére történő intézkedéseinket. Itt elsősorban az építésügyi hatóságok engedélyezési eljárását csökkentettük. Itt mindazzal a bürokrácia csökkentése megtörtént, hogy kevesebb jogszabálynak, kevesebb magyar szabványnak kell megfelelni - száz fölötti magyar szabványt helyeztünk hatályon kívül -, és ezen belül csökkentettük azokat az időpontokat is, amely időpontok a hatóságok rendelkezésére állnak az elbírálásra. Így az állampolgárok kevesebb jogszabálynak kell hogy megfeleljenek, és hamarabb kapják meg az építési engedélyüket, hogy az építési kedvük visszajöjjön.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Készítettünk egy anyagot mintegy 24 oldalban, hogy mit ígértünk 2011-re, és ebből mit teljesítettünk. Örömmel mondhatom, hogy az ígéreteinket 100 százalékgig beváltottuk, nincs olyan ígéretünk, amelyet 2011-re ígértünk, és 2011-ben nem valósítottunk meg.

Természetesen vannak további feladataink, nincsenek befejezve ezáltal az önkormányzati terület munkái és feladatai, hisz változik a társadalom, és ezekre a társadalmi változásokra nekünk gyorsan, hatékonyan kell választ adnunk.

Ami kérésem lenne 2012-re előremutatóan, az az, hogy szeretnénk, hogyha az önkormányzatiság gondolatait valamennyi polgármester átfogná, hogy nem az az önkormányzat feladata, hogy az állam felé nézzen egyfolytában és kérjen támogatás, mint ahogy megtette korábban ez az 1688 önkormányzat, hanem a saját területén, a saját felépítése érdekében, a saját településének javítása érdekében tegyen meg mindent. Ennek érdekében szeretnénk 2012 őszétől a polgármestereknek egy oktatást is tartani, hogy milyen lehetőségeik vannak, melyek azok a jó példák, amelyeket mások már kitaláltak. Ezeknek a jó példának a szétosztásával, szétterítésével, illetve a megfelelő módú oktatásával szeretnénk eljutni oda, hogy mindenki tudja, hogy mit vállal akkor, amikor polgármesterséget vállal el.

Köszönöm a figyelmet. Tállai András államtitkár úrral készek vagyunk, hogy bármelyik kérdésre választ adjunk, illetve majd egy-egy kérdés keretén belül Tállai államtitkár úr kiegészíti az általam elmondottakat.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. A tisztelt bizottságot kérdezem, hogy a miniszter úr beszámolójához, illetve más, önkormányzatokat érintő kérdéshez is hozzászólás, kérdés, észrevétel van-e. *(Nincs jelzés.)*

Amíg gondolkodnak a tisztelt bizottsági tagok, addig én, miniszter úr, egy dologra szeretném csak a figyelmet felhívni, ha megengedi, kihasználva, hogy nálam van a szó.

Az építésügyi szabályozás láthatóan valóban változni fog az elkövetkező időszakban. Én arra hívnám fel a figyelmet, és bízom benne, hogy miniszter úrban támogatót találok, hogy

az nagyon jó, hogy számtalan felesleges, bürokratikus intézkedést és jogszabályt vagy jogszabályi kötelezettséget megszüntet az új szabályozás, azonban én attól is nagyon óvnék, hogy túl lazára veszi az építésügyeket. Tehát a BVKSZ és az OTEK ma olyan szabálycsökkenést fog eredményezni, hogy az önkormányzatok, amelyeknél az elsőfokú építési hatósági ügy megmaradt, tulajdonképp nem előzetes engedélyt adnak ki leggyakrabban majd, hanem csak ellenőriznek. Lehet egyébként, hogy ez egy - hogy mondjam - olyan társadalomban, amely évtizedek vagy évszázadok óta a jogkövetésre van beállítva, egyébként már tökéletesen működik, de én gyakorló polgármesterként nagyon félek attól, hogy amikor azt mondjuk, hogy egyébként sokkal nagyobb lehetőségek között lehet építkezni, majd utólag egyébként megnézi az önkormányzat, hogy rendben volt-e, akkor rengeteg jogsértés lesz, esetleg rengeteg utólagos bontás elrendelése, eredeti állapot helyreállítása. Nekem egy kicsit félelmeim vannak, hogy ez mennyire fog hatékonyan működni.

Tehát én arra kérem miniszter urat, hogy ha együtt megalkotjuk ezeket az új jogszabályokat, vagy legalábbis ebben a véleményünket mondhatjuk, akkor azért arra figyeljünk oda, hogy a jogkövető magatartást időben az önkormányzatok, illetve akár a járási hivatalok ki tudják kényszeríteni, és ne legyenek később ebből problémák. Ez lett volna.

Hogy csináljuk, miniszter úr? Néhány észrevétel, és egyben, vagy pedig egyenként? Hogy jobb? *(Dr. Pintér Sándor: Ahogy az elnök úr...)* Akkor menjünk körökben, ha az jó a miniszter úrnak, és akkor megszakítom.

Apáti alelnök úr, parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök mindenkit. Én akkor véleményt, kérdést egyszerre mondanék, hogy egyszerűsítsük meg időben is rövidebb legyen.

Először is egy helyi jellegű, és inkább kérdés. A Szamos-Kraszna közti árapasztó tározóval kapcsolatban azt a tájékoztatást kaptam, hogy Illés államtitkár úrtól átkerült a belügyhöz ennek az intézése. Itt akár a kisajátítások, akár pedig az ügy folyamatban léte is érdekelne minket. Kit kell keresnünk képviselőként ebben az ügyben? Pusztán erre szeretnék e körben választ kapni.

Aztán itt a közfoglalkoztatás kérdése, tisztelt miniszter úr. Én azt tudom mondani, amit odahaza látok. Messze nem olyan rózsás a kép, mint amit önök itt felvázoltak. Mátészalka és Csenger környékén az emberek azt érzékelik, hogy a világon semmi nem változott a 2002-2010 közötti időszakhoz képest, és higgyék el nekem, hogy nem azért mondom ezt, mert ellenzéki képviselőként jól esik kötekedni, mert mindenáron kritizálni akarok. Az egyszerű, a Zeissben, a különböző üzemekben, gyárakban három műszakban dolgozó munkásembereket teljesen jogosan háborítja fel, hogy pontosan ugyanaz történik, mint az azt megelőző nyolc évben.

A téli hólapátolás úgy történt, hogy 8 óra 30-kor befejeződött a munkaidő Mátészalkán több helyen, a közmunkások 9 óra körül a kocsmában már licitet hirdettek a különböző szerszámokra. Olyan takarosán ültek, mint a parti fecskék, mint a póznán a verebek. A világon semmit nem csináltak. A munkaidő legtöbbször nem nyolc óráig tartott, sokszor négy óráig se, és semmilyen hasznos munkát, semmilyen hozzáadott értéket - tisztelet a kivételnek természetesen, tisztelet a párját ritkító kivételnek - abban a munkában nem lehetett felfedezni.

Csenger és Porcsalma vonatkozásában még keményebb volt a helyzet, ugyanis ott összekapcsolták az egészet egy uniós projekttel, és gyakorlatilag szembementek a helyi vállalkozókkal olyan módon, hogy a munkanélküliek közül a helyben... Kistelepülésekről, kisvárosokról beszélünk, mindenki ismer mindenkit, nagyon jól tudják az ott élő emberek, az ott élő vállalkozók, hogy ki a hadra fogható munkás, meg ki az, akinek a munkájában nincs köszönet. A két önkormányzat zseniális érzékkel - és tartok tőle, hogy ez csak egy példa a sok közül, talán érdemes lenne utánanézniük a hatékonyság növelése érdekében - azokat az

embereket vette be a közmunkaprogramba - több száz főről beszélünk Csenger vonatkozásában -, akik hadra foghatóak. Tehát mintegy a helyi vállalkozók elől, akár az építőipari, akár a mezőgazdasági vállalkozók elől ezeket az embereket elhalászták, és maradt a selejt. Maradt a selejt gyakorlatilag egész évre, és ott sincs semmilyen köszönet.

Tehát magyarul mondva, nyugodtan leszögezhetjük, és ez csak egy adalék volt, hogy milyen vállalkozóellenesen csinálták meg. Lehet mondani, hogy ez egy helyi döntés, ez nyilván nem az önök sara, csak esetleg ajánlom a figyelmükbe ennek utánanézni, nyilván ezért nem önöket teszem felelőssé, azért viszont igen, hogy nem tudom, honnan szerzik az információkat, meg helyben mit néztek meg, mennyire néztek utána, de az emberek döntő többségének az az érzése, hogy semmi nem változott, semmilyen előrelépés nincs.

Nem véletlenül kérdeztem az árapasztó tározót, meg mondhatnám ott a környéken az M49-es elkerülő utat, mert pontosan azok a nagyberuházások nem indulnak meg vagy szenvednek jelentős késedelmet, ahol ezerszám lehetne foglalkoztatni a közmunkásokat, és ott valóban értékes munkát tudnának végezni. Az elkerülő út is a 2015-ös befejezés helyett 2017-ben elkezdődik majd talán, pedig ott lenne igazán értelme a közfoglalkoztatásnak, talán ott lehetne eredményeket elérni.

Ami pedig itt a vidéki közbiztonságot illeti, megint nem tudom, hogy honnan veszik az információkat. Semmilyen érdemi javulást nem látunk. Nagyon-nagyon minimálisan nőtt csak a rendőri jelenlét, akár mondhatnám példaként Mátészalkát, akár a környéket, és ha már itt vagyunk - nagyon ritkán tudunk szót váltani miniszter úrral -, azért felhívnám a figyelmet ott egy kialakulóban lévő Gyöngyöspatára, csak azért, hogy kerüljük el a felesleges balhét meg a felesleges feszültséget.

Felhívnám a figyelmet Hodász községre, ahol a múlt héten egy szintén nem hiába született HHH-s elkövető kis híján háromgyermekes családját megerőszakolt. Azóta akkora a feszültség a településen, hogy mi is inkább próbáljuk csitítani a kedélyeket. Én nagyon kérem miniszter urat, hogy nézzen ennek utána, mert lehet most azt mondani, hogy ezek konkrét helyi példák, de ha nem változtat a helyi kisebbség a magatartásán, akkor kénytelenek leszünk egészségügyi sétákat tartani, mert nem fogjuk hagyni, hogy magyar anyákat erőszakoljanak meg, csak azért, mert éppen sportból nekik erre idejük meg kedvük van.

Úgyhogy talán a rendőri jelenlét eloszlott. A nyírbátori volt határőr laktanyánál ott van egy készenléti bevetési egység, talán jobban tennék, ha többet járőröznének. Semmilyen fokozott rendőri jelenlétet nem látok, miniszter úr, ahány rendőrrel én beszélgetek, mind azt mondja, hogy gyakorlatilag nem érzik azt, hogy létszámban meg hatékonyságban tudtak volna előrelépni. Tehát igazából nem tudom, hogy honnan veszi ezeket az adatokat.

Kérdezném ehhez kapcsolódóan, hogy továbbra is elveti, vagy végre most már kezdi belátni, kezdik belátni, hogy értelme lenne vidéken visszaállítani, felállítani a csendőrséget. Ez már egy kérdés, nem egy észrevétel.

Az uzsorabűnözés. Itt se sikerült áttörést elérni, legalábbis a mi környékünkön, és ha Mátészalkától egy kicsit nyugatabbra vesszük az irányt, akkor egy gávavencsellői példára hívnám fel a figyelmet. Tavaly a rendőrök valóban bevitték a helyi uzsorabűnözőket - nem egyedi eset, csak megint egy konkrét példát mondom, hogy ne csak a levegőbe beszéljek -, bevitték az uzsorásokat, és pár nap múlva mindenki szabadlábra került. Lehet mondani, hogy ez nem a belügy meg nem a rendőrség feladata, de ha már itt az uzsora elleni fellépésről beszélünk, ami szinte minden településen és főleg a cigány lakosságot sújtja, akkor talán, amikor a hatékonyságról beszélünk, ezt sem lenne szabad figyelmen kívül hagyni.

A mezőőr, vadőr meg halőr kapcsán itt a közterület-felügyelet jutott eszembe. Nem tudom, hogy ez a belüghöz tartozik-e, megmondom őszintén, de talán el kellene gondolkozni azon - talán tavaly tárgyaltuk vagy idén év elején a közterület-felügyeletről szóló törvényeket -, hogy esetleg a közterület-felügyelők hatáskörét tovább bővítenénk, és akár éleslőfegyver

viselésével, illetve fegyver tartásával is felruháznánk őket. Egyébként sincsenek sokan, de folyamatosan tanácskozva, beszélgetve velük, hiányolják az eszközöket, ők is úgy érzik, hogy eszköztelenítve vannak, ráadásul mondjuk Mátészalkán eleve alacsony a létszám, de mivel aktívak és folyamatosan jelen vannak a közterületen, talán a rendőrök munkáját is ki tudnák egészíteni, talán a nagyon nehezen észrevehető rendőri munkát is elő tudnák mozdítani.

Első körben ennyi lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Alelnöktársam! Azért egy-két kijelentéssel sokkolt minket most is, de nyilván majd a miniszter úr válaszolni fog.

Habis alelnök úrnak adnám meg a szót.

HABIS LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Miniszter úr említette az új önkormányzati törvény megalkotását. Ezzel kapcsolatban én úgy gondolom, hogy ebben a törvényalkotási folyamatban azok az országgyűlési képviselők, akik polgármesterek, megyei közgyűlési elnökök és más tisztségviselők, kaptak lehetőséget arra, hogy a javaslataikat megtegyék vagy megtegyük a szükséges esetekben a módosító indítványokat is. Azt gondolom, ez elmondható az Önkormányzati és területfejlesztési bizottság tagjai által megfogalmazott javaslatokra, és úgy is mondom ezt, mint aki a Megyei Jogú Városok Szövetségében is dolgozik, hogy a szövetségi vélemények is jelentős részben beépülhettek a törvény végső szövegébe. Azt gondolom, ezért köszönet illeti a minisztérium vezetését.

Voltak hasonló ügyekben kevésbé pozitív tapasztalataink is. Például az államháztartási törvény kapcsán úgy érzem, hogy első menetben hiába tettünk javaslatokat arra, hogy például a költségvetés-módosítással kapcsolatos szabályok hogyan alakuljanak, vagy éppenséggel a számlavezető bankok szerepe, a betételhelyezés. Sok esetben itt a bizottságban tettünk javaslatot a minisztérium tisztviselőinek. Ez nem volt eredményes, de végül is egy törvénykorrekcióval ezt kezelni lehetett. Én azt kérem a minisztérium vezetésétől, hogy ezeket a gyakorlati tapasztalatokon alapuló módosító javaslatokat érdemben vizsgáljuk a további törvényalkotási folyamatban.

Én úgy gondolom, hogy a járásokkal kapcsolatos hatáskörök tekintetében is egy korrekt ponton álltunk meg, magyarul, az, hogy melyek a polgármesteri hivatalhoz, az önkormányzathoz kapcsolódó jogkörök, és melyek kerültek a járásokhoz, ebben azt gondolom, hogy előremutató, megfelelő megoldás született.

Nagyon röviden szeretnék közbiztonsági kérdést említeni. Heves megye 1. választókerzetet képviselem, és én képviselőtársammal ellentétben hála istennek pozitív tapasztalatokról tudok számot adni. Ez gyakorlatilag az Egri Rendőrkapitányságot illeti. Tisztában vagyok azzal, hogy a rendőrségnél költségvetésileg nem kolbászból fonják a kerítést, de megtörténtek létszámnövelések, lakótelepi területeken körzeti megbízottak kezdtek dolgozni, tehát összességében én azt gondolom, hogy egy pozitív irányú változás történt.

Ami pedig a jövőt illeti, én két közgazdasági jellegű kérdést szeretnék felvetni az együttgondolkodás érdekében. Az egyik az önkormányzati feladatfinanszírozás kérdése. Meggyőződésem, hogy ha ezt nem kellő szakmai alapossággal készítjük elő közös erővel, akkor bekövetkezhet egy olyan helyzet, amikor a közszolgáltatások színvonala lefelé nivellálódik. Azt gondolom, hogy ez sem a kormánynak, se az önkormányzatoknak nem lehet érdeke.

Mi egyeztettünk az Állami Számvevőszékkel különböző szakmai kérdésekben. Arra a megállapodásra jutottunk, hogy tulajdonképpen az önkormányzati számviteli rendszer is átalakítandó annak érdekében, hogy a valós társadalmi ráfordítások valójában nyomon

követhetőek legyenek, tehát hogy ez a feladatfinanszírozás valós adatokon alapuljon, és ne egyfajta cash flow rendszerű bevétel-kiadással kalkulálhassunk.

Tehát én azt kérem a minisztérium vezetésétől, hogy ebben a bizonyos feladatfinanszírozási rendszer kialakításában és majd a részletszabályok meghatározásában hallgattassanak meg az önkormányzatok, az önkormányzati szövetségek.

Még egy problémát szeretnék jelezni. Az önkormányzatok lényegében elvesztették a korábbi árhatósági jogköreiket. Ez vonatkozik a távhőszabályozásra, a települési hulladéokra, a közösségi közlekedésre és a víz- és csatornaszolgáltatásra egyaránt. Ez egy nagyon bonyolult kérdés, én úgy gondolom, hiszen helyi közösségi érdekek, önkormányzati, vállalati érdekek, fejlesztési szolgáltatási érdekek és nyilván a lakosság teherviselő képességének a harmóniájára kell törekedni.

Én a legnagyobb feszültségeket most a közösségi közlekedésben látom, szinte kezelhetetlen helyzetek alakulnak ki megyeszékhelyeken, megyei jogú városokban. Tisztában vagyok azzal, hogy ez nem egy az egyben a BM feladata, de minthogy önkormányzati kötelezettségek is vannak e területen, itt azt kérem a minisztériumtól, hogy a kormányzati munkában ezeket az önkormányzati szempontokat lehetőség szerint minél inkább vegye figyelembe és képviselje.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor mit szól hozzá, miniszter úr, ha most itt átadnám a szót a válaszokra? Utána Pál képviselő úr, Pogácsás képviselő úr jelentkeztek, Hegedűs Lorántné képviselő asszony, de akkor most miniszter urat kérném, hogy reflektáljon.

Dr. Pintér Sándor reflexiója

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm szépen. Megosztjuk a feladatokat államtitkár úrral, én elmondok egy véleményt, és ő majd kiegészíti ezt.

Legelőször is az OTÉK-kal, illetve az építésügyi egyszerűsítő feladatokkal kapcsolatosan. Szeretném elmondani, hogy jelentős részében az egyszerűsítést a magyar szabványok felülvizsgálatával értük el. A magyar szabványok nem államhatóság által létrehozott, hanem egy testület által létrehozott szabványok, amelyek hosszú idő óta nem voltak áttekintve, és az ipari fejlődést nem vették figyelembe sok tekintetben, nem vették figyelembe a gazdasági változásokat, és így egy kötöttséget jelentenek. Több mint száz ilyen szabványt helyeztünk hatályon kívül.

A másik kérdés az, hogy nagyobb felelősséget akarunk adni a tervezőnek. Ha valaki a magyar szabványoknak megfelelően tervez vagy a magyar szabványoknak megfelelően épít, akkor bizonyos felelősséget letud magáról, hiszen olyan eljárásokat alkalmaz, amelyeket társadalmilag elfogadtak. A második részében, hogy ha ezen felül akar tervezni, akkor a felelősség átjön gyakorlatilag a tervezőre, és ennek megfelelően kell majd ezt áttekinteni. Tehát nem szeretnénk, hogy anarchiába fulladjon ez a kérdés, azt szeretnénk, hogyha egyszerűbb lenne.

A másik dolog viszont az a kérdés, hogy ha valaki engedély nélkül tevékenykedik, szándékosan átlépi ezeket a dolgokat, akkor nekem egyértelmű a javaslatom - ez most van kialakítva, most van a különféle testületek előtt -, hogy kérem, bontsuk el azt, aki így épít, tehát a fennmaradási engedélyes változatot szüntessük meg, mert jelen pillanatban az történik, hogy valaki előzetesen tudja, hogy át fogja lépni az építési szabványokat, kiszámolja, hogy körülbelül mennyi büntetést kap, kiszámolja, hogy mennyi marad a fennmaradási költség, és semmibe veszi az önkormányzati rendeletet, semmibe veszi az állami elvárásokat. Azt gondolom, hogy ezt nem szabad hagynunk, mert ez anarchiához fog vezetni. Tehát ennek megfelelően azt gondolom, hogy egyszerűsíteni kell, viszont a szankciórendszerbe be kell

építeni azt, hogy aki így, szántszándékkal, tudatosan átlépi a társadalmi elvárásokat, akkor ne maradjon fenn az az épület, amit így építenek.

Az OTÉK tervezete van kész, gyakorlatilag a szakmával egyeztetjük, különféle fórumokkal, Tudományos Akadémia részvevőivel, a kamarák résztvevőivel, a legkiemelkedőbb építészek bevonásával. Én azt kérem, hogy az első olvasat után, ha meghívunk, ülünk le szakemberekkel a háttérben, tekintjük át, hogy polgármesteri szemmel, önkormányzati szemmel ezek az elvárások megfelelőek-e.

Apáti alelnök úr kérdésére. Ön azt kérdezte, hogy nem tudja, hogy én honnan veszem az adatokat. Az én adataim rendkívül egyszerűek, mert egy közvélemény-kutatást végeztünk valamennyi önkormányzat tekintetében az országban, valamennyi önkormányzat tekintetében. Mindössze egy önkormányzat nem adott rá választ. Ezeknek az önkormányzati válaszoknak az összességéből szerzem én az ismereteimet.

Azonkívül valóban felmerült az, hogy sokan nem értik még az idők szavát az önkormányzati vezetők közül, és hiába kapták meg a lehetőséget arra, hogy közfoglalkoztatást szervezzenek, a polgármester úr és a képviselő-testület egyes vidékeken nem végezte el megfelelően a feladatát, és továbbra is csak kifizetőhelyként kezelte a közfoglalkoztatást. Ennek a leküzdésének az érdekében egy ellenőrzési egységet hoztunk létre a Belügyminisztériumon belül, ahol leellenőrizzük azt, hogy a kifizető feladatokat elvégzik-e a közfoglalkoztatottak. Az az igazság, hogy nagyon jó eredményeket kaptunk ahhoz képest, amely a közvéleményben korábban megvolt. Tehát ezen kívül a területi jó példákat is összegyűjtöttük.

Szeretnék egy dolgot elmondani. Nem egészen értem azt, hogy hogy lehetett elhalászni azokat a munkatársakat a vállalkozók elől a közfoglalkoztatással, hisz ezek az emberek foglalkozásnélküliek voltak, ezek az emberek, akikkel mi foglalkoztunk, évek óta segélyen éltek, a 28 500 forintos segélyen. Netán feketén foglalkoztatták ezeket az embereket a vállalkozók? *(Dr. Apáti István: Nem.)* Ha nem feketén foglalkoztatták, nem fért bele ebbe a tervbe, akkor nem tudtuk mi foglalkoztatni őket, tehát ha volt állása, akkor nem jött ide. Hogy tudtuk mi ezeket foglalkoztatni? Munkanélküli segélyen nem volt, mert ha munkanélküli segélyen lett volna, akkor nem jött volna el dolgozni. Ugye nem arra gondol, képviselő úr, hogy feketén foglalkoztatott embereket hoztunk el mi a vállalkozók elől? Ha esetleg így történt, akkor kérem, hogy mondja meg, hogy ezeket hol tapasztalta, mert úgy gondolom, hogy a NAV-nak, az adóhatóságnak itt lesz némi feladata.

Azt mondja, hogy ritkán találkozik velem. Egyetlenegy alkalommal se láttam a bejelentkezési lapon a képviselő urat. A képviselők, aki bejelentkezik nálam, mindenki tudja, hogy én egy héten belül fogadom a képviselőket, bármelyik párthoz, bárhova tartoznak, fogadom. Tehát én úgy gondolom, hogyha ritkán találkozik velem, ez csak azért lehet, mert nem jelentkezett be. Bármikor várom azt, hogy jelentkezzen, és biztosíthatom, hogy egy héten belül találkozunk.

Nincs több rendőr. Kérem szépen, nem szabadnapos rendőröket vettünk föl. Négyezer-kétszázal több rendőrt vettünk föl, és több mint háromezer szolgálatba állt ebből. Ezek meg kellett hogy jelenjenek a közterületen. Nem lakáson belül foglalkoztatjuk mi ezeket a rendőröket. Háromezer rendőr kint van az utcán.

Azonkívül még azt se lehet mondani, hogy ezek a rendőrök valahol nem teljesítenek szolgálatot. A gördülő akció és a szervezés keretén belül be kell hogy jelentkezzenek a polgármesterhez, be kell hogy menjenek az iskolaigazgatóhoz, ennek megfelelően ott a területen a részvételük, a jelenlétük mindenféleképpen ellenőrizhető.

A csendőrség kérdését többszörösen felvetették. A csendőrség kérdésében most adtam Gaudi-Nagy Tamás úrnak egy időpontot, hogy egyáltalán tudják-e azt, hogy mi az a csendőrség, hogy alakult ki, mi volt a csendőrség feladata, milyen egységet képviselt, vagy csak egy legendáriumot próbálunk követni. Én egészen pontosan áttanulmányoztam a

csendőrség létrehozásának a körülményeit, hol alakult meg Európában, hol és milyen eszközökkel dolgozott a csendőrség, és jelen pillanatban az európai fejlett országokban melyik országban van még csendőrség és kinek az irányítása alatt. Nem tudom, hogy önök birtokában vannak-e ennek az ismeretnek, ezért ezt az összegyűjtött anyagot Gaudi-Nagy Tamás úrnak én átadtam. Ha kívánja, erről szintén tudok mind anyagot adni, mind kész vagyok a vitára meghívni. Pontos időpontja van Gaudi úrnak, fejből nem tudom az időpontot, de a munkatársaim meg fogják adni, és szeretettel várom.

Ebben nemcsak az önök képviselői, hanem a másik oldalról Steiner Pál képviselő úr szintén részt vesz, mert neki is hiányos információi voltak a csendőrség korábbi létrehozásáról és ennek a működtetéséről.

A közterület-felügyelők. Köszönöm, hogy ezzel kiegészítette a mondanivalómat. A közterületi felügyelők szintén szerepelnek itt az önkormányzati terület megerősítésében. Kérem, fegyvert biztos, hogy nem fogunk nekik adni, ezt előre mondom, legalábbis én semmi szín alatt nem szeretnék, és nem javaslom. Nem volt Magyarországon az elmúlt időszakban sehol olyan közbiztonsági helyzet, ahol a rendőröknek tűzpárbajt kellett volna vívniuk. Egyetlenegy bankrablás volt, ahova időben érkeztek ki a rendőrök, ahol a rendőrökre rálöttek, de már nem ismétlik meg ezt a feladatot, mert három közül ketten az életüket veszítették, a harmadikra pedig hosszú börtönbüntetésre vár. Tehát nincs indoka meggyőződésem szerint a közterület-felügyelők fegyverrel való ellátásának.

Ugyanakkor a jogi lehetőségek kiszélesítésével ahhoz, hogy megfelelő módon tudják az önkormányzati elvárásokat teljesíteni, úgy gondolom, hogy kell lehetőséget adni neki. Itt elsősorban a gépjárművek megállításának a kérdésére vagy a gépjárművezetők igazolásának a kérdésére tudunk kitérni.

Habis úrnak, a törvényalkotási folyamat. Köszönöm ezt az elismerést. Itt mind nemzetközi fórumot, mind egyéb fórumot tartottunk, és úgy gondolom, hogy mindenkinek megismertük a véleményét, ha nem is vettük mindenkinek figyelembe a véleményét. Azt gondolom, hogy végül is egy olyan tág ismeretanyagot adtunk mindenki számára, amely mind a magyar történetiség áttekintését, mind a nemzetközi áttekintést tartalmazta. Ennek megfelelően azt hiszem, hogy az előkészítést megfelelően elvégeztük.

Az ÁSZ-szal most tekintjük át, hogy milyen hiányosságok vannak az önkormányzatok anyagi ellátásában, az önkormányzatok gazdálkodásában. Az ÁSZ erről készített egy jelentést, illetve készített egy nemzetközi fórumot is. A nemzetközi fórumon a svájci és a spanyol példákat is figyelembe véve tett ajánlásokat, amelyeket a képviselő uraknak, hölgyeknek a rendelkezésére fogok bocsátani.

A helyi közlekedés. Ez egy nagy kérdés, mind a vidéki helyi közlekedés, mind a fővárosi. Úgy gondolom, hogy ez egy külön misét is meg fog érni. Jelen pillanatban is ennek az átalakításában közreműködünk, és ez folyamatban van.

Június 18-án 14 órakor fogunk a csendőrség kérdésében ismeretet és egyebet cserélni, és szeretettel várom képviselő urat erre a megbeszélésre.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Akkor ígéretnek vesszük, és az építésügy kérdésében tényleg várnánk majd egyeztetésre. Nem akarom, nem elegáns, ha reflektálok, csak annyit, hogy amit mondott, a bontás, azzal egyetértünk. Csak aki találkozott már ilyen esettel, az látja, hogy ez a bontás első körben az önkormányzatokat terheli, és mondjuk itt 100 milliós tételekről beszélünk az önkormányzatnál, amit meg kell előlegezni, és utána majd 5 év, 6 év múlva jön egy bírósági ítélet. Tehát a jogi helyzet ma elég kacifántos építésügyben, de szerintem ebben mi egy platformon vagyunk, a szigor oldalán. Úgyhogy kérem, hogy ebben egyeztessünk majd. Azt az elvet, hogy az önkormányzat vagy az építési hatóság, inkább így fogalmazok, előzetesen már engedélyt adjon, szerintem ne vessük el, mert nagyon sokan, akár még nem is szándékosan, csak egyszerűen rosszul értelmezik a szabályokat, és

mondjuk rosszat tervezetnek. Tehát nem baj az, hogyha a hatóság előzőleg átnézi, hogy legalább a tervek rendben vannak-e, és aszerint megy az építkezés. De elnézést kérek, hogy reflektáltam erre, miniszter úr.

Bocsánat, államtitkár úr jelentkezett.

Tállai András kiegészítése

TÁLLAI ANDRÁS államtitkár (Belügyminisztérium): Tisztelt Bizottság! Miniszter Úr! Én csak a feladatfinanszírozási kérdésre szeretnék nagyon röviden reagálni, amit Habis alelnök úr említett.

Valóban, az önkormányzati átalakítás kapcsán jó néhány feladat áll még előttünk, és talán a legfontosabb része az új feladatfinanszírozási rendszer kialakítása, amelyet várhatóan a 2013. évi költségvetés fog részleteiben tartalmazni. Ennek a lényege nyilvánvalóan az lesz, hogy a vállalt feladatait az önkormányzatnak el kell tudni látni, tehát arra elegendő forrás kell hogy jusson. Ennek két forrása lesz: az egyik a helyben maradó helyiadó-bevétel, illetve az egyéb adóbevételek, illetőleg az állam által biztosított feladatalapú támogatás.

A feladatfinanszírozás kialakításának az alapja az önkormányzati törvényben húsz pontban meghatározott feladatrendszer, természetesen ez kiegészül az önkormányzati hivatalok fenntartásával, minden bizonnyal az önkormányzatnál maradó iskolaépületek fenntartásával, és természetesen az adósságszolgálati kötelezettségekkel. A feladatfinanszírozásnak ezeket a feladatokat kell tartalmaznia, illetve annak a forrását. Nyilván az a jövőben meghatározandó kérdés, jelzem, holnap tárgyal második olvasatban a kormány a 2013. évi költségvetésről, és ha minden igaz, akkor pénteken törvényjavaslat formájában a parlament elé is kerül, amelynek eleve már része lesz az, hogy milyen helyi adókat kell bevonni a feladatfinanszírozásba, illetve hogy milyen feladatok fognak e tekintetben megjelenni.

A képviselő úrral egyetértek abban, hogy ez valóban egy közös munkát igényel, hiszen azt gondolom, hogy ennek a kialakítása hosszú időre fog szólni, és kellő alaposággal kell ezeket a számokat meghatározni ahhoz, hogy a rendszer működőképes legyen.

Egy mondat még az eredményszemléletű önkormányzati számvitelre való áttérésre. Azt gondolom, hogy mi ebben alapvetően partnerek vagyunk, a Belügyminisztérium, azonban tudni kell, hogy ez a Nemzetgazdasági Minisztérium feladatai közé tartozik, különösen olyan tekintetben, hogy ma az önkormányzatok gazdasági társaságainak a vagyona, eredménye, egyáltalán gazdasági helyzete nem jelenik meg az önkormányzat beszámolójában. Az is fontos valóban, hogy az eredményszemléletű elszámolásban tisztán láthatóak a hosszú távú kötelezettségvállalások, illetve tisztán láthatóak az értékcsökkenési elszámolások, és ezen adatok szükségesek ahhoz, hogy egy pontos, precíz feladatfinanszírozást kidolgozzunk. Én nem tudom ígérni, hogy ez január 1-jére meglesz, de természetesen a stratégiai munkát a képviselő úrral egyetértésben el kell kezdeni, a kormányzatnak is elő kell készíteni.

Köszönöm.

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Elnézést, egy kiegészítést szeretnék még tenni Apáti alelnök úr kérdésére. Azt szeretném még elmondani, hogy az időnymunkára is gondolunk akkor, amikor most alakítjuk ki a közfoglalkoztatási kereten belül az időnymunkára való felkészülés és az időnymunkára alkalmazottak helyzetét. Itt szeretnénk azt, hogy előre a kis- és középvállalkozó vagy bárki írjon egy áthelyezési kérelmet vagy valamit, hogy ő alkalmazza ezt az embert minimálbérért meghatározott időre, és amikor visszavesszük ezt az embert, és igazolja az APEH-nál, hogy befizették utána a minimálbér utáni járandóságot, akkor tovább foglalkoztatjuk a közmunka keretén belül. Tehát azt szeretnénk elérni, hogy ne lehessen kikerülni az adófizetést, tehát ne legyen feketemunkára

kivéve idénymunkában se az ember. Tehát ha ezt elérjük közösen, akkor azt gondolom, hogy nagyobb lesz az állami bevételi forrás is, és megfelelünk annak az elvárásnak is, hogy a kis- és középvállalkozások az idénymunkásoktól ne kelljen hogy eltekintsenek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, utána Pogácsás képviselő úr, utána Pál Tibor képviselő úr. Varga képviselő úr egyelőre nem.

További kérdések, felvetések, vélemények

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Először egy nagyon rövid megjegyzést engedjenek meg nekem, és az építésfelügyeleti dolgok megerősítése kapcsán. Amellett, hogy az építés hatóság szerepét csökkenteni kívánják, ami szerintem nem egy jó irány egyébként, az építésfelügyelet megerősítésére mindenképpen szükség van, ez így van. Én magam is több fórumon elmondtam, hogy a baupolizei Magyarországon való bevezetése már igencsak időszerű lenne. Sajnos azonban ma valóban az a helyzet, amit az elnök úr is elmondott, hogy a bontási végzések kiadásakor az összes költség az önkormányzatokat terheli egyelőre, és egyébként erre se ember, se eszköz nincs az önkormányzatoknál, hogy el is végeztessék ezeket a feladatokat. Ha lenne egy ilyen, még egyszer mondom, baupolizei-szerű szervezet, ami akár önkormányzatoktól függetlenül is, tehát az önkormányzati rendszertől függetlenül tudna ilyen értelemben működni, az biztos nagyon jó lenne.

Ugyanakkor sajnos azt kell mondjuk, hogy jelenleg építés hatóságoknál építésfelügyeleti munkakörrel egy-egy munkatárs van jó esetben megbízva, és építés hatóságokhoz sok ezer, adott esetben 15-20 ezer ingatlan is tartozik, aminek a folyamatos ellenőrzéséről volna szó, ami gyakorlatilag egy ilyen létszám mellett kivitelezhetetlen. Tehát először ezt a felügyeleti rendszert kellene személyi létszámában nagyon megerősíteni ahhoz, hogy egyáltalában utána lehessen menni ezeknek az illegális vagy nem megfelelő építkezéseknek, mert nem minden építkezés annyira nyilvánvalóan jogellenes, mint mondjuk a vívószékház volt a Törökveszi úton, ami, jelzem, azóta is áll.

Ezzel kapcsolatban volt még a miniszter úrnak egy megjegyzése, amit nem egészen értettem, hogy a településrendezést meg akarják erősíteni a közeljövőben. A településrendezés eszközeire gondol? Tehát a koncepcióra, a TSZT-re, HÉSZ-re? *(Dr. Pintér Sándor: Igen.)* Ezekre gondolt. Ennek nagyon örülök.

Az új Ötv.-vel kapcsolatos kritikáinkat az általános vitában, részletes vitában és egyéb helyeken már számtalanszor elmondtuk, tehát most nem fogom megismételni, megkímélem a miniszter urat, hogy újra elmondjam, hogy szerintem milyen sorsa lesz a 2000 fő alatti településeknek. De azért egy dologra rámutatnék, amit államtitkár úr is mondott. Azért az új Ötv. indított el egy olyan lavinát, ami például a közoktatás kapcsán most számtalan problémát és kérdést vet fel mind a mai napig. Noha most be fog fejeződni a 2011/12-es tanév, nemsokára elkezdődik a következő, annak a meghirdetése félig az önkormányzatok feladata, de már tudjuk, hogy nagyrészt az államé is lesz, hiszen első félévben, félév közben lesz egy olyan váltás, amikor az állam átveszi a közoktatást mint olyat, január 1-jétől.

Nagyon nagy kérdés, hogy miből fogják finanszírozni az önkormányzatok ezeket a náluk maradó iskolaépületeket, egyáltalában mi lesz. Tehát mivel pontosan ez a feladatfinanszírozás még eléggé - hogy mondjam - nyitott kérdés mindenki számára, gondolom, nemcsak ellenzéki, hanem kormányparti képviselők számára is, ezért ez a bizonytalanság sajnos nagyon sok rossz megoldást is szül az önkormányzataink részéről. Például amikor a Hit Gyülekezetének adják át az iskolát.

A közfoglalkoztatás több példa kapcsán már felmerült. Tény, hogy vannak nagyon jó példák, én magam is több ilyen láttam, amikor önkormányzatok elkezdnek gazdálkodni, gazdasági épületeket építenek. Ez például Gyöngyöspátán is éppen most folyik, de máshol is, Békésszentandrásán is láttam. Sajnos pont a jó példával előjárók kapnak nagyon-nagyon sok munkaügyi és egyéb ellenőrzést, és vannak ugyanakkor nagyon rossz példák, amikor magángazdaságokban használják ezeket a munkaerőket, ott valami miatt kevesebb az ellenőrzés, vagy talán behunyt szemmel járnak az ellenőrök, és ezek aztán tényleg olyan helyek, amelyek megérnének egy adóhatósági ellenőrzést is. Úgyhogy ha gondolja a miniszter úr, szívesen elmondom, hogy miről van szó konkrétan. Tehát nemcsak egyszerűen olyan rossz példákat szeretnék említeni, amikor egy fa kivágásához küldenek negyven embert egy ásóval, egy kapával meg egy fűrészszel, vagy nem tudom, anyu húzza aput, vagy milyen módon gondolták, hogy megoldják a közmunkások, tehát nem ezekre a rossz példákra gondolok, hanem kifejezetten már olyanra, ami bűncselekmény kategóriája.

Most végül két kérdést szeretnék fölvetni, mind a kettő konkrét ügy, és jelenleg is nagy problémákat okoz. Az egyik az a korrupciós ügy, amit a miniszter úr is említett. Itt szeretnék egy nagyon rövid tájékoztatást kérni, illetve a miniszter úr megnyugtató válaszát kérem. A sajtóban is felmerült, illetve nemcsak a sajtóban, hanem tudjuk, régi parlamenti jegyzőkönyvek is tartalmazzák, hogy ennek a bizonyos Vizoviczki-ügynek, illetve ennek a maffiának - mondjuk így - a számai az V. kerületi önkormányzattal is valamilyen módon összefüggenek, azon belül a Belváros Közbiztonságáért Közalapítvánnyal. Nagyon remélem, hogy a leendő nyomozás ennek a közalapítványnak a tevékenységére, az elmúlt egy évtizedre teljes egészében ki fog terjedni. Remélem, hogy ebben a kérdéskörben a miniszter úr megnyugtató választ tud adni, hiszen az rendkívül súlyos, és a közbizalmat legmesszebbmenőkig romboló, hogyha egy, egyébként az önkormányzat által alapított közalapítvány egy ilyen korrupciós, maffiaszerű dologgal összefonódik, akárcsak a sajtóhíreken belül is.

A másik pedig az, hogy a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet csődbe ment. Három olyan önkormányzat, Soltvadkert, Kaskantyú és Bócsa érintett ebben a kérdésben, amelynek az összes számlája ott volt vezetve, tehát a főszámláik meg az alszámláik is. Hatalmas problémák vannak, az emberek fizetése, az alapvető fizetési kötelezettségek most a levegőben lógnak. Gyakorlatilag a hitelintézeti törvény 100. §-a kifejezetten kivételt tesz az önkormányzatokkal is többek között, hogy ők az Országos Betétbiztosítási Alapból nem kaphatnak semmiféle ilyen kártérítésszerűséget. Ezért kérdezem, hogy milyen azonnali és valóban jelentős segítséget nyújtó, adott esetben pénzre számíthatnak az önkormányzatok a Belügyminisztériumtól, a kormányzattól. Ez most jelenleg 15 ezer embert érint, 15 ezer embernyi az a három település összességében, de hát nyilván Soltvadkert és vidéke egy jóval nagyobb területre kiterjedő, tehát jóval több a személyek száma, tehát azok a személyek, akik hozzá kötődtek, tehát ők az OBA-tól kaphatnak kártérítést majd valamikor a későbbiek során. Mondom még egyszer, hogy ezek közül kivételek az önkormányzatok. Itt azonnali és hathatós segítségre volna szükség. Mit tesz vagy mit kíván tenni ebben a kérdéskörben a Belügyminisztérium?

Ezzel kapcsolatban szeretném kérni az elnök urat, hogy amennyiben jónak látja, egyébként kezdeményezném is kvázi ügyrendiként, hogy a három érintett polgármestert, adott esetben a Belügyminisztérium illetékeseit, illetve a Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet vezetőjét majd hívjuk meg egy külön bizottsági ülésre, hiszen ez egy akkora jelentőségű probléma, szerintem ott helyben egész biztosan, hogy megérné, hogy egy külön napirendi pontként is megtárgyaljuk egyszer a nagyon-nagyon közeli jövőben.

Köszönöm szépen. Várom az érdemi választ.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszony! Én megmondom önnek őszintén, nem tudom, hogy a Magyar Országgyűlés Önkormányzati és területfejlesztési bizottsága ebben a helyzetben, amikor egy takarékszövetkezet csődbe ment, ennek az összes gazdasági vetületéről egyébként mit tud érdemben tárgyalni. Ebben én most elég tanácstalan vagyok, de ahogy elnézem, a képviselőtársaim is, de kérem, beszéljünk erről majd a bizottsági ülés után, hogy mi lenne a célja ennek a meghallgatásnak, hogy mi mit tudnánk mondani ebben a helyzetben. Minden jó kezdeményezésre nyitott vagyok, de megbeszéljük, szerintem ez most ennyire nem szorosan tárgya a miniszteri meghallgatásnak, illetve még annyit... (*Hegedűs Lorántné: Ez egy hatalmas probléma, elnök úr, tisztelettel.*) Rendben, tehát én elfogadom.

Annyit szeretnék még kérni képviselő asszony fölszólalása után, nem neki címezve, hogy egyfelől arra kérek mindenkit, hogy próbáljanak meg az önkormányzat és területfejlesztés területén maradni miniszter úr meghallgatásán, mert ez a mi bizottságunk feladata. Nyilván rengeteg érdekes kérdés lenne a bizottsági feladaton kívül is.

A képviselő asszonynak mondom, hogy ezt, hogy a sajtóhírekben egyébként mit hoz összefüggésbe egy-egy újságíró, azért itt tényalapnak ne vegyük ezen a bizottságon, mert ha ez az ország az alapján működne, amit egyes újságírók leírnak, és amilyen összefüggéseket vélnek felfedezni mindenhol, akkor nagy baj lenne.

Megadom a szót Pogácsás képviselő úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr!

ELNÖK: Képviselő úr, elnézést, csak annyit szeretnék mondani, hogy még csak miniszter Pintér Sándor, és ezt a jegyzőkönyvi részt elküldjük a Miniszterelnökségre.

POGÁCSÁS TIBOR (Fidesz): Mindenképpen visszavonom az előléptetést, semmiképpen nem szándékom.

Tisztelt Miniszter Úr! Januártól megszűnnek a többcélú önkormányzati társulások. Ez egyfajta feladatellátási típus megszűnését is jelenti, én úgy gondolom. Én azt szeretném tudni, hogy a minisztériumban gondolkodnak-e arról vagy afelől, hogy a feladatfinanszírozás kialakításakor valamiféle ösztönző vagy irányító elképzelések, szabályozók lehetnek-e az elkövetkezőkben az irányba, hogy továbbra is több önkormányzat lásson el egy-egy adott feladatot vagy feladatszoportot. Nyilvánvalóan ez ott érdekes, ahol jelentős településméretbeli különbségek vannak.

A másik témakör, amit érinteni szeretnék, egy kicsit kapcsolódik az építéshatósághoz, de a tűzoltóság mint szakhatóság oldaláról. Én Monorról vagyok. A mi területünkön az érzékelhető, hogy nem feltétlenül győzi a feladatokat a tűzoltóság, kevés a szakember, aminek van egy nagyon nehezen tolerálható következménye, hogy a határidőkből kicsúszást elkerülendő hozzájárulnak adott esetben az építési engedély kiadásához, azonban az építkezés során a felügyeleti eljárásokban újabb és újabb kikötésekkel és feltételekkel állnak elő, amit önkormányzatként is tapasztaltunk, és ez jelentősen növelte az önkormányzati beruházások költségeit. De ugyanilyen panaszok megfogalmazódnak a gazdaságban is. Nyilvánvalóan ennek az oka arra vezethető vissza, hogy kevés az ember, aki ebben az engedélyezési eljárásban részt vesz. Várható-e az, hogy valami differenciált módon ott, ahol láthatóan ilyen gond van, ez a helyzet megváltozik, tehát több ember kerül erre a feladatra?

A rendőrséget érintve én a Monori Rendőrkapitányság területén azt látom, tapasztalom és tapasztaljuk, hogy nőtt a rendőrség, a rendőrök száma, ugyanakkor az is látható - és gondolom, ez természetes, hiszen fiatalok vannak -, hogy nagyon fiatal az állomány. Ami a mi esetünkben, Pest megyében és itt a főváros árnyékában egy kicsit kellemetlen ebben, hogy rendkívül nagy a fluktuáció. Egyfelől az előmeneteli irány a főváros, ott jobbak az

előmeneteli lehetőségek és a fizetési viszonyok, a másik pedig, hogy rengeteg fiatal vidéki van, aki néhány hónap után akár már visszatér az ország távoli részére, és így a főváros környéki kapitányságokon, de mondom, különösen a monori kapitányságon érezzük, hogy meglehetősen nagy a fluktuáció a rendőrök körében.

Végül én a közmunkához annyit szeretnék szólni, hogy többször, több alkalommal már-már pejoratív módon hangzik el a közmunkának az a része, amikor a közmunkások az önkormányzat keretein belül településüzemeltetéssel, közterület-fenntartással foglalkoznak. Én úgy gondolom, hogy azért a közmunkában résztvevő egyrészt a legnagyobb jóindulat, szándék, oktatás és minden mellett sem lesz alkalmas arra, hogy a versenyszférában elhelyezkedjen. Tehát nekik is biztosít a közmunka egyfajta lehetőséget, és én úgy gondolom, hogy vannak jó példák, és jól működik az, hogy a közterületeken, akár a közparkok fenntartásában, de mi Monoron alkalmazunk közmunkásokat intézményekben is, akik ott, az önkormányzat költségeit nyilvánvalóan csökkentve, de teljesen jó és normális feladatokat látnak el.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Pál Tibor képviselő úr következik.

PÁL TIBOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr, Államtitkár Úr! Egy évvel ezelőtt, amikor itt az ön beszámolója szintén volt, akkor egyesek még nagy bizodalommal voltak az új önkormányzati törvénnyel kapcsolatban. Azóta az elmúlt egy év azt bizonyította, hogy a szó hagyományos értelmében vagy klasszikus értelmében önkormányzatiságról nem lehet már beszélni, inkább lehet egy ilyen maradványelv érvényesüléséről beszélni.

Itt bizottsági üléseken átéltük, amikor a különböző törvények és a különböző tárcák az önkormányzatoktól feladatokat vettek el (*Szekó József megérkezik az ülésre.*), véres harcok folytak azért, hogy némi feladat még ott maradjon az önkormányzatoknál. Kicsit furcsa volt persze, hogy akik betérjesztik, azok harcolnak azért, hogy ott maradjon, de ezt végigéltük. Látjuk, hogy ebben a dologban az önkormányzatiság odavezet, már csak azért is, mert hogy merőben más felfogásunk van nekünk az önkormányzatiságról. Ez elsősorban arról szól, hogy helyi ügyeinkben tudjunk reagálni, legyen lehetőség arra, hogy változást csináljunk, elérhetőek legyenek az emberek, választott és számon kérhető emberek legyenek, ne pedig kinevezett kormányhivatali, járási vagy közigazgatási szintek legyenek, akik nem a helyben lakóknak felelnek a munkájukkal, hanem fölfelé, a kormány felé. Tehát egy merőben más rendszer van ma már, mint ami egy évvel ezelőtt volt.

Őn a beszámolóját úgy kezdte, hogy az EU-elnökség és Devecser, Kolontár milyen feladatokat rótt a tárcára. Ez valóban így van. Ha az egy évvel ezelőtti beszámolóját elolvassa, ott is ugyanezzel kezdte, akkor el is ismertük, és magam is azt mondtam, hogy az EU-elnökség a tárcától valóban nagy feladatokat igényelt, és sikeres is volt a logisztikai feladatokat tekintve az EU-elnökség, de már azon túlvagyunk, és az elmúlt egy évben azért, mint mondtam, sok minden változás történt.

Azt mondta, hogy a településrendezési tervek esetében vagy a településrendezésben szigorítást szeretne. Én ezt nagyon jó néven venném. Szeretném önnek elmondani, hogy a jogkövető magatartás mennyire fontos volna mondjuk Budapest esetén is, hiszen akkor, amikor ma arról szólnak a médiahírek, hogy egy újabb sarc, egy újabb adó lesz a budapesti gépkocsi-tulajdonosok számára a dugódíjjal kapcsolatban, akkor a P+R parkolók kialakításával pedig semmi nem történik. Sőt azt látni, hogy Budapest, miközben a rendezési tervében egy területet kimondottan P+R területnek tart fenn, mindezek ellenére egy egészen más funkciót működtet. Ott a Ferencvárosban Budapest legnagyobb szabadtéri szórakozóhelyét hozták létre. Van ebben jó hír is, például, hogy a hatóságok, a rendőrség és a

tűzoltóság egy nap alatt kiadta az engedélyt erre a funkcióra. Meglepő módon, hogyha a Ferencvárosban bárki más valamilyen más funkciót szeretne működtetni, nem is azon a területen, hanem mondjuk egy vállalkozást, akkor hónapokat kell várni erre az engedélyre. Tehát azt gondolom, hogy ilyen értelemben még pozitívan is lehet értékelni a hatóságok munkáját.

A következő kérdés a hajléktalankérdés. Van abban igazság, amit ön mond, hogy persze a közterületekről bizonyos értelemben sikerült a hajléktalanokat elűzni, viszont az is látszik, hogy mindezzel párhuzamosan sikerült önöknek egy városrészt tönkretenniük, ez is épp a Ferencvárosban van, ugyanis a hajléktalanszállónál, ami a MÁV tulajdonában volt, és amit önök beüzemelték hajléktalanszálló címen, az ingatlanok ára, a közbiztonság egyszerűen katasztrófális lett. Kérem önt, hogy azért a kerületi rendőrkapitánnyal beszéljen, ő maga elmondta, hogy amióta a hajléktalanszálló ott van, nem tud mást csinálni, mint egy járőrszolgálatot azon a területen működtetni, azt az egyet, ami egyébként a kerületben eddig működött. Világosan látszik, hogy a lakók, sőt az odautazók napi felháborodásuknak adnak hangot, hiszen olyan töményben, olyan mennyiségben van ott, és a rendet nem képesek fenntartani, hogy iszonyatosan rossz állapotok uralkodnak.

Önök azt ígérték akkor, hogy kap a kerület egy plusz járőrpárt. Ezt május 1-jétől pedig megvonták a kerulettől. Kérdezem, hogy lesz-e arra lehetőség, hogy ezt egyébként a későbbiekben majd pótolják.

Ami még probléma, hogy ezen hajléktalanszállóval kapcsolatban egyébként senkit nem kérdeztek meg. Azt gondolom, hogy ez is egy érdekes dolog; az önkormányzatiság szellemisége, hogy azért illene az ott élőket vagy legalábbis az ottani döntéshozókat megkérdezni egy-egy ilyen döntés előtt.

A közfoglalkoztatás tekintetében abban egyetértek, hogy ahol ügyes, rátermett polgármester volt, ott valóban lehetett jó, értelmes munkát találni. Ezek persze előbb-utóbb elfogynak, és amikor nem lesz majd pályázati pénz, akkor ezt a feladatot már nem lehet így végrehajtani. Ami az igazi kérdés ebben, az az, amit itt valaki már előttem felvetett, hogy na jó, de lesz-e lehetőség az elsődleges munkaerőpiacra való visszajutásra, mert ha nincs, akkor valójában egy körbe-körbe járásról lehet beszélni. Az a gazdaságpolitika, ami ma látszik, és amit érzünk, abból egyre inkább az látszik, hogy nincs lehetőségük ezeknek az embereknek az elsődleges munkaerőpiacra való visszajutásra.

A közbiztonság tekintetében nem tudom, hogy ön honnan veszi azokat az adatokat, hogy javult a közbiztonság. Megint csak azt tudom önnek mondani, hogy a statisztikai adatokat látva a közterületeken elkövetett rablások, fiatalok egymás elleni erőszakos cselekményei nemhogy csökkentek volna, hanem nőttek. Ennek is nagyon egyszerű magyarázata van, egyébként ezt épp az önök egyik kapitánya mondta, hogy a romló életszínvonallal függ ez össze. Amíg ennyi a munkanélküli, amíg ilyen rossz a megélhetési lehetőség, addig mindig romlanak a közterületi rendek, mindig rosszabb és rosszabb körülmények vannak.

Azt kérdezem öntől, hogy kampány idején nagyon sok képviselőjük azt mondta, hogy kormányzati segítséggel vagy kormányzati támogatással - pályázati vagy bármi más módon - növelni fogják a kamerarendszerek bővítését. Lát-e arra lehetőséget, hogy akár a 2013-as költségvetésben valami forrás lesz arra, hogy önkormányzatok a kamerarendszer bővítésére pályázzanak?

A tűzoltóság és a katasztrófavédelem területén az elmúlt egy évben sok változás történt. Épp tegnap kérdeztem államtitkár urat, hogy valójában miből is fognak új eszközöket vásárolni a katasztrófavédelem vagy tűzoltóság területén, hiszen az önkormányzatoktól elvették ezt a feladatot, már a biztosítási adót az össze-vissza törvényalkotás keretében megvonták, valamint most javaslatot tettek arra, hogy a környezetvédelmi hozzájárulást is vegyék ki a törvényből. Azért kérdezem ezt, mert épp mielőtt a bizottsági ülés kezdődött, a

XX. kerületi polgármesterrel beszéltem, aki felháborodásának adott hangot, hogy tegnap a Nagy László Gimnáziumban egy fertőzés történt, és mind a mai napig a katasztrófavédelem nem tudja megállapítani, mert nincs megfelelő műszere arra, hogy mi is történt ott igazából, és hogy több mint ötven gyereket miért kellett kórházba szállítani igen komoly szén-monoxid-mérgezéssel. Nem lehet tudni, és ő sem tudja, senki, hogy mi az, ami valójában történt, nem sikerült ezt megtudni.

Ha már beszéltem arról, hogy a Ferencváros kapott önköztől egy hajléktalanszállót, valamint a főváros a legnagyobb szórakozóhelyet odatelepítette a Ferencvárosba, akkor a harmadik ilyen elem pedig a börtönkórház, ami szintén a Ferencvárosban kerülne elhelyezésre. Az a kérdésem, hogy ezzel kapcsolatban tud-e valamit mondani, hogy mikorra várhatjuk a börtönkórházat, és hogy ön hogy látja, hogy ezek a fejlesztések valóban egy városfejlesztést szolgálnak, vagy pedig azt, hogy ahol gyengébb érdekérvényesítés van, vagy már az önkormányzatiság nem működik, ott az állam bármikor bármit meg tud tenni a helyi emberek megkérdése nélkül. Ön szerint ez jó irány, vagy pedig nem jó irány?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Annyit engedjen már meg így általánosságban, hogy azért tegye meg, hogy elolvassa az általunk elfogadott, a parlament által elfogadott önkormányzati és járási törvényt, hogy végül mi lett, mert én értem, hogy önök a kezdetektől fogva mondják ugyanazt a lemezt, csak tegyék már meg, hogy egyébként elolvassák a végén. Én nem értem, hogy a jelenlegi, elfogadott és 2013-tól érvénybe lépő törvényekben egyébként bármifajta örült államosítás történt volna, és megszűnnének az önkormányzatok és a helyi emberek akarata. Én azt gondolom, hogy akárcsak a járási törvényben is, az ügyeknek a döntő többsége, ami helyi érdekeltégű ügy egyébként, ott marad helyben a választott képviselőknek. Ráadásul az meg, hogy már most érzi, hogy micsoda államosítás történt az önkormányzatok területén, különösen furcsa lenne, hiszen egyébként jelen pillanatban még a régi jogszabályok alapján dolgozunk jórészt.

Tehát egy kicsit én arra kérem csak, hogy amit itt együtt, közös munkával alakítottunk, elfogadtunk, szerintem azt azért annyira értékeljük, hogy ne ugyanazokat mondjuk, mint amikor az egész koncepciót elkezdtük, és ezzel kapcsolatban ellenzéki észrevételeik voltak. Tényleg nemcsak most, hanem így a parlamenti vitára is... *(Pál Tibor jelentkezik.)* Elnézést kérek, képviselő úr, de nem. Bocsanat, miniszter úr. *(Pál Tibor: Személyes megtámadtatás miatt szeretnék.)* Oké.

PÁL TIBOR (MSZP): Ha jól emlékszem, pont azt mondtam, hogy micsoda örült harc volt vagy küzdelem volt, hogy a betérjesztők, a kormány ellen a kormánypártiak micsoda harcot vívtak, hogy valamit még visszaszerezzenek abból, amit eredetileg a törvényből el akartak venni. Ezt én elismerem, és el is ismertem, de ettől még tényleg azt kell hogy mondjam, hogy az egészségügy, az oktatás, a tűzoltóság, és sorban lehet sorolni, hogy mi az, ami ma már nem az önkormányzatoknál van. Én erre céloztam, elnök úr.

ELNÖK: De... Na jó, oké, elnézést, miniszter úr, nem folytatom le. Le tudnám folytatni most ezt a vitát a képviselő úrral, de majd válaszolni fog a miniszter úr, mi a folyosón folytatjuk.

A következő Nagy Csaba képviselő úr.

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy nagyon fontos a mai vita, és az is fontos, hogy tényekről is vitatkozzunk. Én a magam részéről azért kértem szót, mert a rendőrség munkájával kapcsolatosan olyan észrevételek és olyan tények, feltehetőleg tények hangoztak el, amikre

mindenképpen a magam részéről reflektálnom kell, mert azt gondolom, hogy nem szabad szó nélkül elmenni mellette.

Én Pécs városában vagyok alpolgármester és képviselő, és azt gondolom, hogy nálunk mintha más világ lenne, mint amiről itt egy-két képviselőtársam beszámolt. Megnéztem a statisztikai létszámokat. Nálunk Baranyában 2011. január 1-jén 1523 fő rendőr volt, ehhez képest 2012 januárjában 1629. Ez több mint 100 fő emelkedést jelent, és ezen felül pedig a Készenléti Rendőrség bevetési osztálya három megyét érintően elindult a megyében 2012-ben közel 160 fővel. Azt gondolom, hogy ilyen tekintetben igenis az a program, amit a miniszter úr meghirdetett, nálunk kézzel foghatóan, tapasztalhatóan működik. Éppen a közelmúltban beszéltem Kővágószőlősen a polgármester úrral, és mondta, hogy a Pécsi Rendőrkapitányság ismét visszatért ahhoz, ami egy nagyon ésszerű döntés volt, hogy a közterületi jelenléteket biztosítja már ilyen települési nagyságokon is, és ezt nagyon jó néven vették az ott lakók, illetve a polgármester úr is.

Amit én nagyon fontosnak tartok több más kisebb település vonatkozásában is, ez a körzeti megbízottak hiányának feltöltése, illetve megszüntetése. Még egy érvet ehhez hozzátennék, mert azt gondolom, hogy ez egy nagyon jó irány, hogy 31 százalékról gyakorlatilag nullára fogják csökkenteni itt a hiányokat, illetve a betöltetlen állásokat. Én egy dolgot szeretnék még önöknek a figyelmébe ajánlani. Az nagyon fontos lenne, hogy a körzeti megbízottaknak legyen helyi kötődése, ez egy kiemelt szempont kellene hogy legyen, hiszen azt gondolom, hogy egy helyi kötődésű körzeti megbízott sokkal jobban rá van kényszerítve arra, hogy a helyiek, a helyi lakosok mindennapi életére vigyázzon, és azt gondolnám, hogy az lenne a célszerű, hogyha ebbe az irányba el tudnának menni a minisztérium, illetve a rendőrség vezetői.

Én is csatlakoznék ahhoz a kérdéshez, hogy tudom, hogy milyen nehéz gazdasági helyzet van, de Pécs esetében is elindult például egy közterület-fejlesztési program, ami a kamerákat jelenti, éppen a helyi rendőrséggel, illetve a megyei rendőrséggel együttműködve alakítottunk ki közösen egy ilyen kameraközpontot. Nagyon jó lenne, hogyha lenne arra forrás, hogy a kameraközpont lehetőségeit kihasználva tudnánk a közterületi kamerarendszert bővíteni. Nyilván nem idén, hanem majd a közeljövő időszakban, de ezt nagyon kérném.

Még lenne egy helyi kérdésem, ez pedig a pécsi tűzoltólaktanya kérdése. Mi évekkal ezelőtt megpróbáltunk egy új tűzoltólaktanya-helyet kijelölni, azt akkor egy lakossági eszmecsere után megváltottattuk, és a rendőrségnek az Athinay utcai központjában a volt határórlaktanyában jelöltük ki a helyszínt. Egy elvi építési engedélyünk, hogyha minden igaz, hamarosan jogerőre emelkedik. Az lenne a kérdésem, és nem biztos, hogy most kell erre válaszolni, hanem majd nekem jó lesz ez később is írásban, hogy mi a helyzet ezzel, mi lesz ezzel a programmal, mert aggódunk a tekintetben, hogy a pécsi tűzoltólaktanyának a sorsa milyen irányt vesz.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kameráknál azt ne felejtsek el a képviselő urak, hogy az szerintem egy komoly eredmény, hogy azt elértük, hogy nemcsak rendőr figyelheti ezeket a kamerákat, hanem városrendész is, illetve közterület-felügyelő. Ez egy nagy segítség volt egyébként abban, hogy az önkormányzatok sokkal hatékonyabban és olcsóbban tudják figyelgetni a már felépített kameráikat. Ez is az elmúlt évnek egyébként egy eredménye volt, de egy fontos út ez a kamerarendszer-építés, tehát ebben egyetérték mind a két képviselőtársammal.

Még két hozzászólás, aztán lezárnám a kört. Varga Zoltán képviselő úr, miniszter úr jelezte, hogy hozzászólna, illetve Bóka István képviselő úr. Utána ezt a kört lezárnám. *(Jelentkezés.)* Látom, de utána lezárom ezt a kört.

VARGA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Nagyon rövid lennék a hozzászólásomban, hiszen nagyon sok minden elhangzott.

Önök, miniszter úr, igaza van abban, hogy az elmúlt időszak legfontosabb ténykedése a minisztérium részéről az új önkormányzati törvény megalkotása és a parlamenten történt elfogadása. Ön azt mondta, hogy ez egy jó törvény. Én meg azt mondom, hogy nem jó törvény, és ha ebben nekünk feladatunk lesz az elkövetkezendő időszakban, akkor törekedni fogunk arra, hogy ezt a törvényt megváltoztassuk. Nem akarok én most a részleteibe belemenni, mert nyilván erről nagyon hosszasan lehetne vitatkozni.

Azt gondoljuk, hogy azok az egyeztetések, amelyek ebben mondjuk történtek akár a parlamenti pártokkal, akár az önkormányzati szövetségekkel, azoknak a nagy része végül nem került be a törvényjavaslatba. Én azt nem tartom az egyeztetés eredményének, hogy a Fidesz-közeli önkormányzati szövetségek véleménye bekerült a törvényjavaslatba, mert az teljesen nyilvánvaló. Önök is pontosan tudják, hogy ezek az önkormányzati szövetségek nagyon ritka kivételtől gyakorlatilag kormánypárti irányítás alatt állnak, tehát ezt én nem tartom egy nagy csodának, hogy ezek a vélemények nyilván bekerültek.

ELNÖK: Bocsánat, hogy megnyertük a választásokat. Elnézés kérünk.

VARGA ZOLTÁN (MSZP): Nincs ezzel semmi baj, csak ezek tényszerű dolgok, jó lett volna, hogyha ez az önkormányzati törvény mondjuk az akkori javaslatoknak megfelelően nem a kétharmaddal, hanem nyilvánvalóan a kétharmadnál egy nagyobb támogatással került volna elfogadásra a parlamentben. Ez nem így történt. Ennek nyilvánvalóan az elkövetkezendő időszakban kell hogy következménye legyen.

A másik vélemény a közmunkával kapcsolatos. Itt egy nagyon fontos filozófiai különbség van közöttünk. Én azt gondolom, és én úgy látom, hogy ebben a kormánypárt más gondol, mint mi. Munka és munka között különbség van, és persze értem én, hogy itt bizonyos problémák vannak, de többször elmondtuk, hogy kivételre nem érdemes szabályt alkotni, mert ha mindig a kivételre alkotunk szabályt... Mindig lesznek, akik a törvényeket megszegik, sajnos ilyen a társadalom, de akkor azokat utol kell érni, azokat meg kell büntetni, de nem lehet a kivételre szabályt alkotni, mert akkor a kivétel nyilvánvalóan sújtja azokat is, akik jogkövető magatartással dolgoznak.

Én azt gondolom, hogy nagyon sok ember a közmunkát nem azért csinálja, mert ez a szerelme, hanem azért, mert rá van kényszerítve, mert a kormányzat nem tud olyan munkahelyeket teremteni, amelyeket nyilván a vállalkozói szférának kellene, és persze ezért ő belekényszerül a közmunkába, és próbálja becsülettel ellátni, de hát gyakorlatilag fél pénzért. Én most nem akarok Apáti képviselő úrnak a dolgába... Persze, ugyanaz, lehet, hogy az önkormányzatok ebben nem változtattak a magatartásukon, de hát a források erre lényegesen csökkentek, legalább ekkora különbség van az elmúlt időszak közmunkái és a mostani közmunkák között. Tehát azt gondolom, ez nem egy jó irány.

Két konkrét kérdés, ami most már nem is kérdés. Egyrészt a jövőről szerettem volna kérdezni miniszter urat, de mivel a kormány holnap tárgyalja a költségvetést, és pénteken be lesz nyújtva a parlamentbe, én ezt most már megtakarítanám. Megnéztem a Széll Kálmán-terv 2.0-át, abban gyakorlatilag további százmilliárdos forráselvonás van az önkormányzati részről. Én most ebbe a vitába azért nem mennék bele, mert nyilván itt feladatok is eljöttek; majd meglátjuk, hogy mi lesz ott a tervben, és akkor majd a vitát lefolytatjuk a parlamentben.

Amit viszont Tállai államtitkár úr mondott, abból azt szűrtem le, hogy nem lesz feladatfinanszírozás 2013. január 1-jétől, legfeljebb a nevében. Ugyanolyan normatív finanszírozás lesz a feladatokra. Nem tudok mást mondani, mert nyilvánvalóan államtitkár úr azt mondta, hogy dolgoznak azon, és majd megpróbálnak egy ilyen tematikát kidolgozni,

tehát lehet, hogy megint lesz egy PR-fogás, és a nevében azt mondják, hogy ennek a feladatnak ennyi a költsége, de ez nyilván normatív módon fog megjelenni a költségvetésükben.

Még egy dolgról szeretném kérdeni miniszter úr véleményét. Ez egy mai reggeli hír. Hódmezővásárhely önkormányzata mintegy 79 millió euró kötvénykibocsátásról döntött. A gazdálkodási törvény szerint ebben most már kormányzati engedély kellett. Szeretném kérdezni miniszter urat, hogy mi volt a minisztériumnak az ezzel kapcsolatos álláspontja, mert nyilván kormányzati döntés, és mi volt az a csodálatos üzleti terv, ami alapján meggyőzte a testület önöket abban, hogy ezt a húszéves kötvénykibocsátást ebben a gazdasági helyzetben meg lehet tenni, és hogy is mondjam, ilyen pozitív döntést fognak-e hozni majd esetleg más önkormányzatokkal kapcsolatban.

Lenne még a KRESZ-ről is kérdésem, de azzal most nem terhelem az önkormányzati bizottságot.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: A szám biztos, hogy jó így, amit mondott?

VARGA ZOLTÁN (MSZP): 79 millió euró, igen. *(Dr. Apáti István: 24 milliárd forint.)* Huszonhárom egész valahány tized milliárd forint, igen. Ennyi jelent meg a sajtóban. *(Tállai András: Ennyit a sajtóról.)* Jó, hát akkor lehet cáfolni. *(Dr. Apáti István: Itt is bent vannak.)*

ELNÖK: Akkor Bóka képviselő úr következik, de még két felszólaló volt, és Szedlák képviselő úr annyira szigorúan nézett rám, hogy nagyon megijedtem, úgyhogy Bóka képviselő úr után Endrészik képviselő úr függetlenként, illetve Szedlák képviselő úr, és akkor lezárnánk a sort, így még megadnám a szót mindenkinek. Utána államtitkár úr, miniszter úr válaszolnak, és szerintem akkor végére érünk a mai meghallgatásnak.

Bóka képviselő úr, parancsoljon!

DR. BÓKA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Két rövid megjegyzésem mindenféleképpen lenne.

Az egyik az, hogy ha a tárca munkáját látjuk, és az elmúlt két évben nézzük a tárca munkáját, azért én azt gondolom, hogy azt kell látnunk, hogy egy jól szervezett, jól irányított tárcáról van szó, ahol a feladatokhoz megvannak a személyek, a tárca kommunikatív, lehet egyeztetni a tárcával, meg lehet találni az embereket, abszolút úgy működik a minisztérium, ahogy szerintem egy minisztériumnak működni kell. Nyilvánvalóan a hibalehetőség mindenhol megvan, a gondok és a problémák nyilván megvannak, de én azt gondolom, hogy mint minisztérium egy jól szervezett minisztériummal állunk szemben. *(Dr. Apáti István: Állunk szemben.)* Akkor mellett.

A második megjegyzésem az önkormányzati rendszer finanszírozásával kapcsolatos, mert nagyon sokszor előkerült. Én azért elég régóta vagyok parlamenti képviselő és polgármester is, és ha azt nézzük, hogy 2002 és 2010 között milyen volt az önkormányzati finanszírozás, akkor folyamatosan azt láttuk, hogy volt egy finanszírozási rész, amit az önkormányzatoknak átadtak, és gyakorlatilag mindig jöttek a többletfeladatok, állandóan jöttek a többletfeladatok, állandóan szűkült a mozgástér, állandóan toltá át a finanszírozási többletet az akkori aktuális kormány az önkormányzatok részére. Tehát egyre inkább csökkent a mozgástér.

Nyilvánvalóan azt is lehet érzékelni, hogy különösen a 2011-es költségvetési évben, hiszen 2011 az első költségvetési év az új kormány számára, amikor az tudta meghatározni a mozgásteret, és 2012... Sok mindent el lehet mondani. Nagyon jó lenne, hogyha több forrás

lenne az önkormányzatok tekintetében, de azt nem lehet mondani, hogy a kormány, a parlament inkorrekt módon határozta volna meg a finanszírozási lehetőségeket, mert legalább többletfeladat nem került átadásra. Tehát olyan mértékű többletfeladat a finanszírozás rovására, mint ami 2002 és 2010 között történt, egyértelműen nem volt az én véleményem szerint. Ezt meg lehet nézni, ezt az egyes önkormányzati költségvetéseknél abszolút meg lehet nézni.

Utalt a tűzvédelemmel kapcsolatos törvénymódosításra, ahol az úgymond hivatásos önkormányzati tűzoltóságokból állami tűzoltóságok lettek, az úgymond köztisztviselői tűzoltóságokból pedig önkormányzati tűzoltóságok lettek. Január 1-jétől működik ez a rendszer. Arra kérném miniszter urat, amikor már többet látunk az integrációból, tehát látjuk azt, hogy milyen módon működnek együtt az állami meg az önkormányzati tűzoltóságok, jó lenne egyeztetni valamikor őszi folyamán a tekintetben, hogy ez az integráció szakmailag milyen módon ment végbe, minden lehetséges területen jól működik-e az együttműködés. Jó lenne áttekinteni különösen az önkormányzati tűzoltóságok finanszírozását, hogy jól van-e így a jelenlegi rendszerben, hiszen nyilvánvalóan, hogyha a bázisfinanszírozást fölváltjuk, tehát azt mondjuk, hogy a tavalyi évben ennyi volt, az idei évben pedig nem ahhoz viszonyítva adjuk a forrásokat, hanem egy új szempontrendszerrel találunk ki, és lehet, hogy jó egyébként az új szempontrendszer, akkor azt gondolom, hogy ebből nyertesek meg vesztesek lesznek az önkormányzati tűzoltóságok tekintetében. Szerintem egy 8-10 hónapos működés, tapasztalat alapján meg lehetne nézni, hogy be kell-e avatkozni erre a területre, vagy jól van-e minden úgy, ahogy van.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Endrésik képviselő úr, parancsoljon!

ENDRÉSIK ZSOLT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Függetlenként most már egy kicsit másképp látom a helyzetet, mert nem fekete és nem fehér minden, hanem van a kettő közt más árnyalat is.

Két témával kapcsolatban szeretnék szólni, a közfoglalkoztatás és a közbiztonság kérdésében. Én nagyon sok helyen azt látom, hogy vezetőfüggő az, hogy mennyire pozitív vagy mennyire negatív az a végzett munka, ami ott létrejött és kialakult. Ahol tényleg olyan talpraesett testület vagy polgármester van, vagy tényleg olyan elhivatott rendőri vezető van az adott területen, ott tudnak élni azokkal a lehetőségekkel, amik számukra biztosítottak. Ha viszont a vezető, a vezetés nem olyan minőségű, akkor értelemszerűen olyan folyamatok vannak, amik negatív irányba hatnak.

A közfoglalkoztatással kapcsolatban tényleg el lehet mondani, hogy van olyan település, ahol tényleg csak muskátlit locsolgatnak, vagy sepregetnek, vagy egyebek, és semmi értékteremtés nincs. Mondjuk az én szomszéd falumban, például Királdon, ha kicsit reklámozhatom ezt, évtizedek óta műveletlen területeket törtek föl, és azóta ezeken a volt mocsaras területeken tényleg mintaszerű mezőgazdasági termelés folyik. Tehát vannak tényleg jó példák és vannak negatív példák.

A közbiztonság területe. Ott voltam azon a megyei közgyűlésen, ahol a megyei rendőrfőkapitány elmondta az éves beszámolóját. Lehet azt érezni, hogy vannak olyan kiemelt települések, én gondolok Ózdra például, ahol tényleg érezhető, jelentős változás van a kiemelt rendőri jelenlétnek köszönhetően, tényleg, itt meg lehet kérdezni az állampolgárokat is, ahol érezhető az, hogy javult a közbiztonság. Viszont vannak olyan kieső, vidéki kis falvak, kistelepülések, ahol viszont tényleg élhetetlen a helyzet, Szendrőládat fel tudnám esetleg hozni vagy egyéb kisebb településeket.

De így függetlenként tényleg azt akarom hangsúlyozni, hogy nem fenéig tejfel a helyzet, meg nem teljes mértékben rossz a helyzet, attól függ, hogy milyen vezetés van, és hogyan tudnak élni ezekkel a lehetőségekkel.

Én csak ennyit szerettem volna hozzátenni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Akkor utoljára Szedlák képviselő úr. Parancsoljon!

SZEDLÁK ATTILA (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Én három pontban szeretnék hozzászólni. Talán az első, hogy Veszprém megyeiként köszönetet szeretnék kifejezni a Belügyminisztérium felé Devecser és Kolontár településen végzett munkájukért, függetlenül attól, hogy tudjuk, hogy 2010-ben volt a katasztrófa, de 2011-ben is sok munkájuk volt, úgyhogy köszönjük szépen.

A másik, amihez hozzá szeretnék szólni, talán nem ismeretlen a belügyminiszter úr előtt az almádi térség, almádi kapitányság elhelyezési problémaköre. Hat éve megyei képviselőként, előtte is, most képviselőként mindig fel fogom említeni, amíg nem történik valami változás, függetlenül attól, hogy mi a térségben, Balatonalmádi térségében teljesen meg vagyunk elégedve a kapitányság munkájával, legfőképp, ha csak megnézem az egységes nyomozó hatóság és ügyészség bűnügyi statisztikáját, abban szemlélem meg az almádi kapitányság munkáját, akkor azt lehet nézni, hogy 2009-ben 151 kapitányság listáján a 120. helyen volt, most meg, 2011-ben már a 11. helyre került. Tehát a felderített számok tekintetében nagyon jó helyre került, és megyei szinten pedig a második.

Tehát kérdezem a miniszter úrtól, lát-e esélyt arra, hogy belátható időn belül az almádi kapitányság elhelyezésének a problémaköre megoldódhat, legfőképpen abból a szempontból, hogy ha már jól teljesítettek a dolgozók, akkor megfelelő körülmények között is dolgozhassanak.

Utolsóként a közfoglalkoztatáshoz szeretnék csatlakozni, mármint polgármesterként azt tudom mondani, hogy nagyon pozitív változásnak mondhatjuk, hogy az előző kettő-négyórás munka helyett azért a hat-nyolcórás munka lett a hangsúlyos, tehát ez nagyon fontos. De szeretném hangsúlyozni azt is, hogy a mi térségünkben azért nagyon sok olyan település van, ahol nincsenek az önkormányzatok tulajdonában földterületek, ahol mondjuk gazdálkodhatnának, viszont vannak közterületek, ahol viszont fontos az ő tevékenységük és a munkájuk. De nem is erre szeretném a kérdésemet föltenni, hanem az úgynevezett pozitívan irányított kazánprogrammal kapcsolatosan, hogy várható-e döntés a közfoglalkoztatásban beindult kazánprogramok tekintetében.

Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Miniszter úr, államtitkár úr, parancsoljanak!

Dr. Pintér Sándor reflexiója

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönjük szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak szeretném a választ először megadni, és szeretném megköszönni neki, hogy még az önkormányzati törvény preambulumaiba is az általa felvetett egyik gondolat bekerült, az önkormányzati önfenntartó képesség, és ez mintegy iránymutatás az önkormányzatiság jövőjére, iránymutatás abban, hogy egy önfenntartó munkát, egy önfenntartó tevékenységet minden egyes önkormányzatnak ki kell fejtenie.

Fölmerült az első kérdés, hogy az önkormányzati bontásra van pénze vagy nincs pénze az önkormányzatnak. Ha egy megfelelő önkormányzat működik, akkor én nem tudom elképzelni azt, hogy olyan mértékű és olyan gyors legyen ez az építkezés, hogy több milliós

nagyságrendű bontási költség legyen. Fölteszem a kérdést, hogy jó, rendben van, megtörtént az építkezés, de kinek a felelőssége, hogy ez megtörténhetett. Nem az önkormányzaté? És nem ők voltak azok, akik nem figyelték? A szomszédos önkormányzat, mert arról beszélünk tulajdonképpen, hogy majd ezt viselje az állam, nem az állam, nincs olyan, hogy állam, a szomszédos önkormányzatok összessége viseli ettől a másodperctől kezdve. Tehát ki viselje ilyenkor a bontás költségét? Miért viselje ezt a szomszédos, a harmadik, a többi önkormányzat, ha szétszta is, porózusan is, hogyha ő nem hibázott?

Volt ott egy önkormányzat, volt egy település, amely ezt valamilyen módon nem vette észre időben, valamilyen módon nem reagált rá időben, ezért le kell bontani. Akkor én azt mondom, hogy igenis ennek az önkormányzatnak ezt a feladatot el kell végeznie, és akkor talán itt van a közfoglalkoztatásnak egy lehetősége. Közfoglalkoztatás keretében is le lehet bontani bizonyos mértékig ezeket a házakat.

Tehát azt hiszem, hogy ezeken a területeken az önkormányzati öfenntartó képesség gondolatainál, amik éppen öntől erednek, hálás vagyok azért a találkozásért, amikor ön ezt felvetette a számunkra, hogy évszázadok óta így vannak fent települések, hogy ezt hozzuk be a mindennapos gyakorlatba, és ezt a gondolkodásmódot érvényesítsük.

A közoktatás kapcsán fölvetett kérdései. A közoktatási törvényt nem a Belügyminisztérium készítette, de itt az önkormányzatisági feladatok, azt gondolom, hogy elsősorban az épületfenntartásban, működtetésben jelennek meg, és itt szintén a közfoglalkoztatásnak lehet szerepe, különösen a mezőgazdasági termények felhasználásában. Ha megfelelő módon történik meg ezeknek a terményeknek a kialakítása a szociális területen, idősök otthonában, az iskolában, óvodában, ezek a termények felhasználhatóak.

Sok helységben azt mondják, hogy nem látszik a közfoglalkoztatás keretében a mezőgazdaságban megtermelt termény. Örömmel mondhatom el, hogy már bizonyos területeken túltermelés történt retekben, újhagymában, salátában, tehát nekünk a későbbiekben fel kell készülnünk, hogy ne csak az adott önkormányzat területén, hanem a versenyszféra kizárásával ugyan, de más városi szociális területre is eljuthassanak ezek a termények. Ezen dolgozunk egyébként.

A munkaügyi ellenőrzések területén azt, ahol magángazdaságban ilyet használnak, kérem, név szerint, terület szerint mondjuk meg. Én ígérem, hogy büntetőeljárás lesz belőle. Nem azért adjuk a pénzt az önkormányzati foglalkoztatásra, hogy egyes emberek gazdagodjanak belőle. Azért adjuk oda a pénzt, hogy a köz érdekében tevékenykedjenek ezek az emberek, és ezt kívánjuk megfizetni. Kettős hasznot akarunk belőle. 1. Ezeknek az embereknek a munkaerő-képessége megmaradjon, dolgozzon, reggel fölkeljen, szocializálódjon a családjában a munka kifejezés és a munka szó, ez mind-mind célkitűzés ahhoz, hogy ezt elérjük, és nincs a célkitűzések között az, hogy egyes emberek, visszaélve ezzel a lehetőséggel a saját területükön ezeket foglalkoztassák. Bárkinek ilyen információja van pontos megjelöléssel, ígérem, hogy büntetőeljárás keretében fogjuk ezt fölszámolni.

A Vizoviczki-féle ügy. Ez nem tavalyi ügy, ezért keveset tudok róla mondani. Nyilvánvaló, hogy hosszas titkosszolgálati munka előzte meg, mert ne felejtjük el, hogy ezek az emberek a korábbi időszakban, 2007-ben, 2006-ban kerültek kinevezésre. Ezeknek az embereknek a munkája - gyakorlatilag eljutottak a szervezett bűnözés elsőszámú vezetőivé, és ők voltak azok, akik összefonódtak a szervezett bűnözéssel -, ezeknek a felderítése jelentős erőket vett igénybe. Két év kellett hozzá, hogy pontos információkhoz jussunk el. Tehát hogy ezeken a területeken mi történik, úgy gondolom, hogy majd a nyílt eljárásban tovább fogunk tudni menni.

A Soltvadkert és Vidéke kérdésében államtitkár úr fog választ adni. Nyilvánvaló, hogy ezeken a területeken azért, hogyha egy szövetkezetéről van szó, a szövetkezetnek nagyon sok tagja van egy ilyen esetben, általában a betétesek tagjai, fölmerül a kérdés, hogy a szövetkezeti tagok az ellenőrzési funkcióikat hogyan végezték el. Ha az önkormányzatok itt

vezették a számláikat és tevékenységüket, tehát az önkormányzatok is szövetkezeti tagok voltak itt, nem tudom még biztosan, de nagy valószínűséggel igen, hogy végezték el az ellenőrzési funkcióikat, hogy odáig jutottak, hogy 30 milliárd forintos hiány keletkezett ebben a cégben? De hogy kételyeink ne legyenek, büntetőeljárás keretében mi ezt vizsgálni fogjuk, személyre lebontva vizsgálni fogjuk. Nagyon sok pénz került elköltésre, törvényellenes módon is elköltésre.

Pogácsás képviselő úrnak, önkormányzati társulás és a feladatfinanszírozás. Ezt államtitkár úr fogja lényegében megválaszolni. Annyit azért szeretnék mondani, hogy itt az önkormányzati társulások tekintetében a törvényben is már meghatározott kötelezettségek vannak, és a közös hivatalok létrehozását most majd meg kell ejteni, el kell helyezni, ezeknek a közös hivataloknak majd itt az építésügy területén is külön feladatuk lesz. De hát ezt az államtitkár úr részleteiben elmondja.

A tűzoltóság mint szakhatósági feladat, hogy kevés a szakember. Nem merült még fel ideig. Ezt le kell hogy ellenőrizzem, hogy ez így van-e, és ha ez így van, akkor ígérem, hogy ebben soron kívüli változtatás lesz, vagy a megyétől, vagy máshonnan szakembert fogunk oda vezényelni, emiatt egyetlenegy építési engedély kiadása sem szenvedhet késedelmet.

Fluktuáció ezekben a kérdésekben. Kérem, hogy ezt a fluktuáció szót... Bár érthető az is, hogy a rendőrségen belüli áthelyezések fluktuációjáról van szó, mert érdekes módon az új szabályozás tekintetében míg korábban több mint hatszázan mentek el egy év alatt egészségügyi problémával, a 2012-es évben a jogszabályi változásokat követően húszan, mindössze húszan mentek el egészségügyi gonddal és egészségügyi problémával a rendőrség állományából.

Fiatal az állomány. Valóban. A közbiztonsági terület átlagéletkora nem éri el a 27 évet, a teljes rendőri állománynak a közbiztonsági területen szolgáló egyenruhás részének az átlagéletkora nem éri el a 27 évet. Ne felejtjük el, hogy ez 4200 fő, akit most képeztünk ki, gyakorlatilag 18-19-20 éves fiatalemberekből áll. Én viszont azt gondolom, hogy ha jó irányban történik az oktatás, ha jó irányban történik a befogadása ezeknek az embereknek az egyes szervezetekbe, akkor egy pár év múlva egy nagyon ütőképes és fiatal, de ugyanakkor gyakorlati tapasztalatokban gazdag rendőri állománya lesz Magyarországnak.

A közmunka, a településüzemeltetés. Itt nem 100 százalékig értünk egyet. Ha nem tudunk mást adni, igen, üzemeltessük a települést, szépítsük a települést, de én azt gondolom, hogy ez elsősorban a település lakóinak a feladata. A település lakóinak a feladata, hogy tartsák szépen a településüket, tartsák rendben a településüket. Azért az ország más területéről összeszedett pénzt és a közmunka területére adott pénzt ne erre fordítsuk. Arra fordítsuk, még egyszer mondom, hogy karbantartsuk a munkaképességét az embereknek, hogy a családokban szocializáljuk a munkát, és ennek megfelelően értékteremtő munkát próbáljunk elvégezni.

Van ilyen az országban, ha csak semmi mást nem nézünk, a vízügyi terület. A vízügyi területeken a belvízelvezetés nincs megoldva, az öntözőrendszerek nincsenek megoldva. Azt gondolom, hogy akik fizikai munkára képesek, egészségesek, ebben egy olyan csatornahálózatnál, ahol a fő gerinchálózatok mind az öntözést, mind a belvízelvezetést egyszerre szolgálják meghatározott időintervallumok tekintetében, akkor erre fordítsuk, mert ez egyszer segíti azt, hogy ne szegényedjünk el, mert nem mossa el a házainkat a víz, és segítséget nyújt ahhoz, hogy gazdagodjunk, hisz a termények locsolásával előbbre tudunk jutni.

Ugyanitt van a különféle kazánprogram, amire még később kitérek, mert fölmerült az utolsó kérdésben. Tehát én azt gondolom, hogy ez egy olyan program, amit érdemes folytatni és meg kell tenni.

Pál Tibor úr kérdései. Legelőször is az önkormányzati törvény. Én úgy gondolom, hogy mi mindent megtettünk annak érdekében a minisztérium munkatársaival, hogy ez egy társadalmilag elfogadott, a tudományos életet és a történetiségeit figyelembe véve a

magyarországi önkormányzatiságnak minden felére próbáljunk meg választ adni. Természetesen mindenkinek a személyes igényeit nem tudtuk befogadni, ennek ellenére azt gondolom, hogy egy társadalmi konszenzuson alapul jelentős mértékben ez a törvény.

A feladatok tekintetében ne felejtjük el, hogy több ezer feladat volt az önkormányzati területeken. Ennek a több ezer feladatnak nem mindig volt meg az anyagi fedezete, és az idők múlásával, tehát ezzel, hogy létrejött 1990-től az önkormányzatiság, egyre több olyan feladat jutott az önkormányzatokhoz, aminek a gazdasági, pénzügyi fedezetét nem kapták meg az önkormányzatok. Azt gondolom, hogy ezen sikerült változtatni.

Hogy az önkormányzatiság elve valamilyen veszélybe került, én ezt nem fogadom el. Nem fogadom el, és azt gondolom, hogy ha figyelembe vesszük a fejlett nyugati országokban az önkormányzati gondolkodásmódot, múlt héten jártam Finnországban, Finnországban a jelenlegi célkitűzés az, hogy az egész országban 75 önkormányzat legyen, jelenleg 300 van, hogy 75 önkormányzat legyen. Én éppen azt támogattam, és a munkatársaimmal is azt gondoltuk, hogy Magyarországnak hagyományai vannak az önkormányzatiságban. Több mint 3000 önkormányzatunk van, igen, a 3000 önkormányzatnak a helyi dolgokban adjuk meg a lehetőséget, hogy eldöntsék, hogy ott kifejthessék az egyéniségüknek megfelelő, elvárásoknak megfelelő munkát. De azt ne várjuk el, nem azért van önkormányzat, hogy az állami más önkormányzatok pénzügyi fedezeteiből önmagában a nemkívánatos gazdagodását érezze. Azért van önkormányzat, hogy azt a bizonyos önfenntartó képességet és a helyi érdekeket megfelelő módon érvényesítse településen belül, és hogy a helyi érdekeket próbálja meg országosan érvényesíteni.

Az, hogy településen belül, ami fölmerül, a P+R parkoló, dugódíj, ezek önkormányzati döntések, nem minisztériumi döntések. Hogy az önkormányzati döntés helyénvaló-e vagy sem a főváros és a kerületek közötti bizonyos gondolkodásmódbeli különbségben, én ezt nem akarom megítélni. Önkormányzati döntésekről van szó, nem állami döntésekről.

Az egynapos engedély, másoknak hónapos válasz. Én ezt nem gondolom. Meg fogjuk nézni, hogy történt-e itt valami visszaélés.

A hajléktalankérdésre. A hajléktalankérdésre azt szeretném mondani, hogy én soha nem mondtam azt, hogy elűzzük a hajléktalankérdéseket. Én azt mondtam, hogy kétféle lépés kell. Először is azokon a területeken, ahol az állampolgárok mozgását, biztonságérzetét, egészségügyi helyzetét veszélyeztetik, ott lépünk kell, és ezért építettünk hajléktalanszállókat. Ezekkel a hajléktalanszállókkal kapcsolatban az Aszódi útról volt szó. Az Aszódi útig megerősített erő volt jelen május 1-jéig folyamatos jelenléttel. Térfigyelő rendszer fog átadásra kerülni. A bűncselekményszám ezen a területen nem nőtt. A helyi lakosok inkább az együttélési normák be nem tartását kifogásolják, piszkosak, szennyezettek lettek a területek, ezekre meg megpróbálunk megfelelő választ adni a Fővárosi Önkormányzat, az FKF közreműködésével.

Hozzátenném azt, hogy azt mondta, hogy senkit nem kérdeztünk meg. A IX. kerületi polgármesterrel, a IX. kerületi országgyűlési képviselővel, mielőtt odahelyeztük volna ezt az intézményt, többszörösen tárgyaltunk, és nem is ez volt az első hely, ahova szerettük volna helyezni, hanem az a bizonyos Kén utcai ház, amely közben leszakadt, hogy azt helyrehozzuk, és azt alakítjuk át, de annyi többletfeladatot jelentett volna az önkormányzat számára, hogy azt első lépésben nem hajtottuk végre.

Tehát továbbra is szeretném azt mondani, hogy meg volt kérdezve a helyi önkormányzat, meg volt kérdezve a helyi országgyűlési képviselő, közösen alakítottuk ki ezt a helyet, és még lehet, hogy a Kén utcában a későbbiekben állami segítséggel további támogatást adunk ennek fejében, hogy ezt a hajléktalanszállót befogadták.

A közfoglalkoztatás keretében a munkaerőpiacra soha nem jutnak vissza. Én ezt kétlem. Kétlem, és azt gondolom, hogy azzal, hogy ha segítyt adunk ezeknek az embereknek, amit korábban kaptak, 28 500 forintot, és nem kellett nekik semmit csinálni ebben, leépült a

munkaerejük, leépült a család tudatában az, hogy dolgozni kell a pénzért, azt gondolom, hogy sokkal nagyobb veszélynek tettük ki ugyanezeket a családokat. Visszajuthatnak a munkaerőpiacra, hogyha csak egyet gondolunk, ha sikerül ez a program a mezőgazdaság területén, akkor ha át tudjuk alakítani szociális szövetkezetté ezeket a pillanatnyilag kialakított közösségeket, akkor már automatikusan bent vannak a munkaerőpiacban, automatikusan bent vannak, hisz ezeket a terményeket fel lehet venni.

Van még egy. A szubjektív biztonságérzet ezeken a területeken mindenhol nőtt.

A kamerarendszer bővítésére, hogy mennyi pénzt és milyen erőfeszítéseket tettünk, államtitkár úr fog válaszolni. Igen, a kamerarendszereket tovább kívánjuk fejleszteni.

A Nagy László Gimnáziumban történtek. Nem tudjuk még, hogy mi történt, legalábbis, amikor még én eljöttem reggel. Elsősorban én azt gondolom, hogy egészségügyi problémáról van szó, nem katasztrófavédelmi helyzetről. A katasztrófavédelmi helyzet meg lett oldva, mert felismerték ezt, hogy probléma van, egészségügyi intézménybe szállították azokat, akiknek egészségügyi problémája van, és most az orvosok keresik, hogy mi történt. Remélem, hogy mihamarabb választ fogunk ebben kapni.

A börtönkórház kérdése. Igen, felmerült annak a lehetősége, hogy a IX. kerületben az egyik egészségügyi intézmény keretein belül létrehozzuk a börtönkórházat. Ennek abszolút logikai alapja van. A logika alapja az, hogy kétféle jó megoldás van. Vagy egy olyan meglévő börtönön belül hozunk létre egy kórházat, ahol az őrzésről nem kell gondoskodni, oda az orvosokat kell beszállítani, a megfelelő műtőket kell létrehozni, vagy egy megfelelő, felszerelt kórházon belül egy úgynevezett hotelszárnyat - ez eléggé kétséges hotel - hozunk létre, és csak ezt kell őrizni.

Számításokat végeztünk. Olcsóbb, hogyha egy kórházon belül egy jól őrzött helyet hozunk létre, ahol megvan a műtő, megvan az intenzívszoba-háttér, megvan az orvosi ellátási háttér. Ha valakit műteni kell, elaltatják, alva még senki nem szökött meg, átviszik, megműtik, visszahozzák, és az őrzés meg van oldva. Tehát én azt gondolom, hogy ez a közrendet, közbiztonságot nem veszélyezteti, ugyanakkor egy olcsó, jó megoldást tudunk erre találni.

Arra válaszoltam, hogy az önkormányzatiság nem működik. Szerintem működik, és egyre inkább azt kérném, hogy egyre jobban működjön. Ha ezt az önfenntartó képességet, ezt az akcióképességet, ami megindult most körülbelül az egyharmad részénél az önkormányzatoknál, tovább tudnánk fokozni a vidéki kis területeken, és tényleg ezeket megfelelő módon használnák ki, akkor én azt gondolom, hogy gyorsabban és nagyobb fejlődésnek tudnánk elébe nézni.

Nagy Csaba úrnak, Pécs alpolgármesterének köszönöm, hogy megnézte ezeket a statisztikai adatokat. Én nem néztem meg, én annyit tudok, hogy az a háromezer-kétszáz rendőr az utcai szolgálatra vezénylésre került. Irodai helyre egyetlenegy ember nem került ezek közül, senki. Tiszthelyettesképzés volt, és a tiszthelyettesek egyenruhás képzést kaptak.

A kamerarendszerekre Tállai államtitkár úr választ ad. Az, hogy figyelheti más is, úgy gondolom, hogy egy egyértelmű és jó döntés volt.

Tűzoltólaktanya. Én azt gondolom, hogy azért Pécs ne legyen - hogy is mondjam - túlzott igényű. Ha jól emlékszem, mostanában egy rendőrségi épület került átadásra Pécsset, ami a kor követelményeinek messzemenően megfelel. Meg fogjuk nézni ezt a lehetőséget. Nem ígérek semmit, de viszont ezt be fogjuk tartani. *(Derültség.)*

Varga Zoltán úrnak. Nem jó a törvény, és módosítani kell rajta. Ha megmondja, hogy melyik területek, lehet, hogy közösen tudunk rajta gondolkodni, és közösen tudunk rajta dolgozni. *(Varga Zoltán: Két év múlva, miniszter úr.)* Miniszter úr, örülök, hogy akkor szakértőként esetleg részt vehetek ebben a munkában. *(Varga Zoltán: Ez így lesz. - Derültség.)*

A közmunkaprogram filozófiai különbséget jelent. Nem tudom, mi a filozófiánkban a különbség ebben. Amiket én itt elmondtam, hogy hogyan kell ezeket az embereket valóban visszavezetni... Nem az a filozófiai különbség, hogy ebből most tudunk atomtudósokat csinálni vagy nem, az a különbség, hogy ezeknek az embereknek, akiknek nincs munkahelyük, dolgozniuk kell, hogy a munkaerejüket, a munkaképességüket tartsák karban, ha ez nem következik be, akkor baj lesz, akkor ha lesz piaci munka, akkor se fogják tudni elvégezni.

Az Egyesült Államokban csináltak egy felmérést. Abban a családban, ahol három generáción keresztül rendes, piaci munkavégzés nem történt, hanem segélyből élt a család, a teljes egészében a munka fogalma és a munkatevékenység kiveszett. Tehát ezt nem szeretnénk semmilyen szín alatt elérni.

A munka megteremtése fél pénzért. Nem fél pénzért van ez a munka megteremtése. Én azt gondolom, és reméljük, hogy még fogunk tudni rajta emelni. Hogy kevés ez a pénz. Kérem, 132 milliárdot fordítunk idén a közmunkára, 132 milliárd forintot, és reményeink szerint még emelni fogjuk, tehát ha a költségvetés még tud idén kiszorítani pénzt, reményeink szerint igen, akkor ez erre lesz fordítva. Ennyi összeg ilyen jellegű munkára az én emlékezetemben nem volt ráfordítva. Ebben azért egyezzünk meg, miniszter úr, ekkora összeg nem volt.

A feladatfinanszírozás kérdéskörét, hogy a költségvetését hogyan tervezzük, és ez hogy alakul, szintén Tállai államtitkár úr fogja megválaszolni.

A mai hír. Nyolc önkormányzat nyújtott be igényt a kormány elé, mind a nyolc önkormányzatot nem tudom felsorolni fejből, de miután kormányhatározat született róla, mind a nyolc ellenőrizhető. Azt is vegyük figyelembe, ne abból induljunk ki, hogy most nulláról indulnak ezek az önkormányzatok, és ezek az önkormányzatok most a nulláról való indulás tekintetében kibocsátottak x milliárd forintnyi kötvényt. Azt vegyük figyelembe, hogy ezek az önkormányzatok ma már korábban kötvényt bocsátottak ki, korábban bankhiteleket vettek fel, és valamilyen módon meg kell oldani. 1. Hiába kaptak több pénzt, a visszafizetési lehetőséget, a lejáró kötvények megújítását. Tehát én azt gondolom, hogy ha így tekintjük át, nem arról van szó, hogy növekedett ezáltal az adott önkormányzat hiánya.

Tehát nézzük meg, nyolc önkormányzat van, benne van a kormányhatározatok között, hogy melyik ez a nyolc önkormányzat. Talán jelentősebb még Pécs volt, ha jól emlékszem, a többi kisebb önkormányzat volt.

Bóka képviselő úrnak köszönöm az elismerő szavakat, és remélem, hogy a későbbiekben még tovább is így fog alakulni a Belügyminisztériumról alkotott vélemény. Igyekszünk mindenkit az önkormányzati területen, illetve az országgyűlési képviselőkénél is figyelembe venni.

A finanszírozás tekintetében, tűzvédelem, állami és a tűzoltóság. Gyakorlatilag április volt az, amikor teljes egészében át tudtuk tekinteni. Ezt az egyeztetési igényt befogadjuk, várjuk, és ha van ilyen javaslat, akkor szeretném ezt a javaslatot feldolgoztatni.

Kérem szépen, három, kettő, és van a negyedik oldalam. A negyedik oldal tekintetében Endrészik úrnak szeretném mondani, hogy köszönöm. Köszönöm, hogy utánanézett, hogy ezeken a településeken hogy megy ez a munka. Valóban igaz, személyi függő, de hát ez így van minden más területen. Személyi függő az, hogy hogyan szervezi meg egy elsőszámú vezető a munkát. Erre nekem egy nagy tanítómesterem azt mondta, hogy a legjobb szervezetet is el tudja rontani a rossz vezető, és a legrosszabb szervezetet is jól tudja irányítani egy kiemelkedőbb vezető. Azokban az önkormányzatokban, ahol jól választottak, úgy gondolom, hogy ennek a személyi függőségnek az előnyeit tudják érvényesíteni.

Ózdon kiemelt tevékenységet várunk. Reméljük még, hogy ez a kormányprogram kialakul.

Ezt, hogy Szendrőlád élehetetlen, le fogom ellenőriztetni mind a rendőri egységgel, mind pedig a közfoglalkoztatás keretén belül, hogy mit tudunk segíteni. Szendrő. Ugye jól írtam föl? Hogy mit tudunk ezen a területen segíteni.

Szedlák képviselő úrnak köszönöm szintén az elismerő szavakat, ugyanakkor hozzá kell tennem, hogy az almádi kapitányságot nem felejtjük, annyiszor hallottuk, hogy bent van a szürkeállományunkban. Reméljük, hogy eljön az az idő, amikor tudunk segíteni.

A közfoglalkoztatás területén most fölmerült, hogy valahol nincs föld. Ahol nincs az önkormányzatnak föld, az állami földalaptól igényeltünk földeket. Tehát mindenkihez juthat föld; ha véletlenül valaki kicsúszott ebből, akkor azt kérjük, hogy jelezzétek.

Itt térnék vissza a kazánprogramra, amiről többször mondtam, hogy a végén szólok. Kérem, a kazánprogram kísérleti területen olyan jól sikerült, hogy a kazánprogramban részt vett önkormányzatok a bekerülési költség 25 százalékáért tudták fűteni az elmúlt időszakban a szociális területeket. Nem 25 százalékkal csökkent, 25 százalékra csökkent le. Ennek a sikerén felbuzdulva nemcsak a hátrányos helyzetű településeken, hanem az országban meghirdettük azt, hogy az önkormányzatok jelentkezhetnek a kazánprogramba. Több mint ezer település jelentkezett erre a kazánprogramra. Most keressük annak a módját és lehetőségét, hogy még a fűtési idény megkezdése előtt hogy tudjuk ezeket az igényeket kielégíteni. Itt az aprítékgéppel és az új biomasszakazánok beállításával jelentős költségsökkenést remélünk az önkormányzatoknál, amelyek ezt a pénzt, amit eddig erre fordítottak, másra tudják majd fordítani.

Egyetlenegy mondatot szeretnék még mondani. Pál Tibor úr vetette fel a bűncselekmények, a rablások számának a növekedését. Országos adat van most csak nálam. A rablások száma 5,4 százalékkal csökkent 2011-ben 2010-hez képest. Azt, hogy a fővárosban vagy valamelyik területen esetlegesen növekedett, le fogom ellenőrizni, de országosan már a közterületi jelenlét itt elkezdte éreztetni a hatását. Jövőre reményeink szerint ez még kevesebb lesz.

És akkor Tállai államtitkár úr.

Tállai András kiegészítése

TÁLLAI ANDRÁS államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné felvetése a soltvadkerti takarékszövetkezet bebukása. Valóban, komoly kérdéseket vet föl ez a sajnálatos eset, hiszen ez három önkormányzatot érint, és az egyik önkormányzatot úgy érinti, hogy megtakarítása veszett el sajnos ebben a pénzügyi helyzetben. Eddig azért nem nagyon figyeltünk az ilyen esetekre, hogy nincs jogi védelme az önkormányzatoknak egy ilyen ellen, mert nem nagyon volt jellemző, hogy az önkormányzatoknak megtakarításaik veszttek el, pedig minden évben volt ilyen pénzügyi csőd, egy vagy lehet, hogy kettő is. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen fölhívja a figyelmet arra, hogy változtatni kell a szabályozáson, hiszen legalább az a védelem megilleti az önkormányzatot is a megtakarításaira, mint a magánszemélyt vagy esetleg a gazdasági társaságot. Tehát úgy gondolom, hogy ez egy aktuális és valóban jogos felvetés.

Ami az adott esetben a három érintett önkormányzatot illeti, beszéltem az országgyűlési képviselőjünkkel, illetve már megérkezett a soltvadkerti önkormányzat polgármesterének segítségkérő levele a Belügyminisztériumba, és ezen felül a Kaskantyú nevű településnek pedig önhikis pályázata van, tehát nyilván oda fogunk figyelni, de ez a pályázat még úgy készült el, hogy nem tudták, hogy ez a sajnálatos esemény meg fog történni. Fölhívtam a figyelmüket rá, hogy készítsenek a helyzetnek megfelelő költségvetést, és aszerint adják be az önhikis pályázatukat. A jelenlegi szabályozórendszerben más támogatási, segítségnyújtási lehetőség a működésre vonatkozóan számukra nincs. Azt gondolom, hogy azt

viszont a Belügyminisztérium nevében megígérhetem, hogy soron kívül és nagy figyelemmel fogjuk kezelni az esetet.

Úgy tudom egyébként, hogy napi aktuális problémájuk nincs, mert sikerült gyorsan egy másik pénzügyintézetben számlát nyitni és egy azonnali hitelkeretet megnyitni, tehát nagyon ügyesek voltak ezek az önkormányzatok, gyorsan léptek, de még egyszer mondom, hogy oda fogunk figyelni rájuk, és az elmondottak szerint segíteni fogunk.

Pogácsás Tibornak, a feladatfinanszírozás figyelni fog-e a társulások ösztönzésére. Valóban itt kettős kérdés van, tehát a társulás, ami kötelezően létre kell hogy jöjjön, az önkormányzati hivatalok tekintetében lesz majd, és ott is egy bizonyos érintett kör van, a 2000 fő lélekszám alatti településeknél. Nyilván erre egy külön finanszírozási rendszer kerül kidolgozásra. Azonban magára az önkormányzati feladatoknak a társulásban való ellátására a feladatfinanszírozásnak nem lesz külön ösztönzője, mint ahogy most van, hogy minél többen társultok, annál több pénzt kaptok, hanem az az elv fog érvényesülni, hogy ha az önkormányzatnak meg fogja érni társulni, akkor társuljon, és ha ezzel forrást tud megtakarítani a saját önkormányzata számára, és azt más feladatokra tudja fordítani, ám azt tegye meg. Tehát az önkormányzati feladatokra vonatkozóan alapvetően az az elv fog érvényesülni, ami az önkéntesség elve. Még a szociális területen nem tudjuk, hogy esetleg kötelezően lesz-e társulás előírva, hiszen ezekről a döntéseket a kormány, illetve majd azt követően a parlament később fogja meghozni.

A két szocialista képviselő, Pál Tibor és Varga Zoltán felvetései nagyon egyediek, hiszen lényegében bedobnak egy kérdést, hogy nincs már, Magyarországon nem lehet önkormányzatiságról beszélni, de nem mondják el, hogy miért nem. Aztán hogy az önkormányzati törvény nem jó, de nem mondják el, hogy miért nem jó. Aztán hogy az érdekszövetségek véleménye nem lett figyelembe véve, de nem mondják meg, hogy melyik érdekszövetség és melyik vélemény. Tehát szerintem egy miniszteri meghallgatáson nagyon nehéz ezzel a kérdéssel foglalkozni.

Egyre hadd reagáljak, hogy nincs önkormányzatiság. Kérdezem, hogy van-e és lesz-e választott polgármester Magyarország összes településén. A válasz természetesen az, hogy lesz. Itt elhangzott az, hogy mi egy polgármester felelőssége egy település iránt, egyébként, ha jó a polgármester, akkor jó a közfoglalkoztatás, jobb a közbiztonság, satöbbi. Ez a rendszer megmarad. Lesz-e választott képviselői, akik testületben fognak működni, és önállóan fognak döntést hozni? Lesz. Ezt a választott képviselőt bármelyik lakos utolérheti-e problémáival, gondjaival? Megkeresheti, utolérheti. Van-e vagyona az önkormányzatoknak Magyarországon? Van. Lesz-e önálló költségvetése? Lesz-e önálló helyiadó-beszédési joga? Hozhat-e önálló rendeletet, hozhat-e önálló határozatot? Erre mindre az a válasz, hogy igen. Ez nem önkormányzatiság? Azon kívül az önkormányzati törvényben húsz pontban van felsorolva az önkormányzati feladat. Aztán azon persze lehet vitatkozni, hogy ha az önkormányzatiság Magyarországon úgy értendő, hogy a jövőben az oktatást, az általános és középfokú oktatást az állam szervezi, akkor Magyarországon nincs tovább önkormányzatiság, mert körülbelül ez a szocialisták véleménye, amivel én természetesen nem értek egyet.

Egyébként szerintem ki kellene cserélni kommunikációs paneleket, mint ahogy az elnök úr is mondta, mert más a helyzet az önkormányzatok terén, mint amit a szocialisták mondanak és mondtak a törvényalkotás során is.

Ami a költségvetést illeti, nem lesz 100 milliárdos elvonást. Persze én megértem Varga Zoltán miniszter urat, hiszen az ő idejében 120 milliárd forintos elvonás volt az önkormányzati fejezetből, és most jó lenne azt mondani, hogy persze a Fidesz is elvont 100 milliárdot. Nem lesz ilyen elvonás. Nyilván a feladatátcsoportosítással a források mozogni fognak, erről lesz hatalmas vita. Az én meggyőződésem, most látva a tendenciát és a folyamatokat, hogy ha az önkormányzatok ügyesen tudnak gazdálkodni, sokkal több

mindenre fog a jövőben forrás jutni, mint az eddigi finanszírozási rendszerben. Persze erről sokat fogunk majd nyilvánvalóan vitatkozni. *(Varga Zoltán: Csak az igazat, államtitkár úr!)*

Azt is tudom, hogy bármi fog történni, egyesek szerint csak rosszabb lesz, tehát őket nem akarom majd meggyőzni. Egyébként a közvéleményben nincs benne az, hogy az önkormányzatoknak milyen rosszul megy, és hogy mennyi önkormányzat ment csődbe, pedig ezt vizionálták jó néhányan, hogy mostanra a teljes önkormányzati rendszer összedől, ezen túl egyébként ez nem történt meg. Nyilvánvaló, hogy ez a vita marad közöttünk.

Végezetül egy konkrét dologról szeretnék még szólni, a kamerarendszer bővítéséről. A IX. fejezetben a 4/2012-es belügyminisztériumi fejlesztési pályázati rendelet szerint közbiztonsági feladatokra lehetett pályázni az önkormányzatoknak. Közel háromszázan adtak be pályázatot, és erre sajnos csak 500 millió forint forrás állt rendelkezésre. Most a két miniszter megállapodása alapján ezt a keretet sikerült 2,5 milliárd forintra előirányzat-átcsoportosítással bővíteni, és ebből több mint 500 millió forint fog jutni közbiztonsági pályázatokra. Körülbelül hatvan önkormányzat fog tudni ebből a forrásból nyerni napokon, de legkésőbb heteken belül, és ezeknek jelentős része kamerabővítési pályázat, tehát ha nem is úgy, ahogy szeretttük volna, olyan ütemben, de sikerül az önkormányzatoknak segíteni így is a közbiztonság terén.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr, államtitkár úr, nagyon szépen köszönjük a kimerítő és részletes válaszokat, megköszönöm, hogy eljöttek a meghallgatásra.

Arra kérem a bizottságot, 5 perc szünetet azért itt mindenképp elrendelnék, de csúszásban vagyunk, tehát pontosan jöjjenek vissza a bizottsági tagok, hogy ombudsman urat meg tudjuk hallgatni. Köszönöm. *(Rövid szünet. - Dr. Apáti István, Hegedűs Lorántné, Gelencsér Attila, Pál Tibor távozik az ülésről.)*

Az állampolgári jogok országgyűlési biztosának tevékenységéről 2011 címmel benyújtott beszámoló (J/6102. szám) (Általános vita)

A 2 számú napirendi pontra térnék rá, amely az állampolgári jogok országgyűlési biztosának tevékenységéről 2011 címmel benyújtott beszámoló, J/6102. szám, általános vita.

Nagy szeretettel köszöntöm Szabó Máté urat, alapvető jogok biztosát. Az lenne a kérdésem, kérésem akkor a biztos úrhoz, hogy mindnyájan megkaptuk nemcsak ma, hanem már előzőleg is ezt a jelentést, nyilván minden képviselőtársam a maga lelkiismeretességével belelapozott vagy végigolvasta. Az a kérdésem ombudsman úrhoz vagy alapvető biztos úrhoz - nem tudom, a biztos úr olyan furcsán hangzana, úgyhogy ha megengedi, ombudsman úr -, hogy szóban kiegészíti, összefoglalja-e nekünk, és akkor utána esetleg észrevételeket, kérdéseket tegyünk fel. Jó, akkor így csináljuk. Meg is adom a szót Szabó Máté úrnak, az alapvető jogok biztosának.

Prof. Dr. Szabó Máté beszámolója

PROF. DR. SZABÓ MÁTÉ, alapvető jogok biztos: Tisztelt Bizottság! Érdeklődök! Nagyon örülök, hogy lehetőség van három év után ismét a bizottságban megjelenni. Ez most egy másik bizottság, mert azóta volt egy választás is. 2009-ben volt utoljára ezzel a bizottság elődjével találkozásom.

Az önkormányzati ügyek mindig is az ombudsmani tevékenység homlokterében vannak, hiszen az önkormányzatok egy igen-igen széles területen találkoznak az alapvető jogokkal és az állampolgárok jogaival. Azt hiszem, nem kell ezt a széles spektrumot felsorolnom, csak egy pár példa. Az óvodától a temetésig ugyebár az állampolgár mindenütt az önkormányzatok hatáskörével találkozik össze. Az ombudsman ugyebár csak azzal foglalkozik, ami a lyuk a sajtóban, tehát milyen jellegű problémák vannak ezzel az

önkormányzati intézmény- és eljárástömeeggel, ami tulajdonképpen a polgárok magán- és a közéletét egyaránt behálózza, pozitív értelemben segíti a háló, emeli vagy akadályozza a háló, mert ez is előfordul.

Melyek azok a hatósági gikszerek, problémák, amelyek korábban is és a múlt évben is az ombudsmani vizsgálatokban előtérbe kerültek? Egyébként más országokban is ezek szoktak. Elhúzódó eljárások. Azt hiszem, hogy nem kell ezt a témát önöknek, a téma értőinek hosszabban ábrázolnom. Az önkormányzat hallgatása, hatóság hallgatása. Megfelelkezik a panaszosról, nem ad választ, nem tartalma szerint ítéli meg a dolgot, amely a következő pont. Eljárási problémák széles köre. Hibás, téves, ellentmondásos jogértelmezés. Ezzel kapcsolatosan lehet mondani valóban, hogy a jogot néha önkormányzatok és önkormányzatok máshogy értelmezik, meg az állampolgárok is, meg a civil szervezetek is, tehát ilyen értelemben ez egy normális dolog, hogy előfordulnak az ezzel kapcsolatos jogértelmezési viták, ahol aztán az ombudsmant is megszólítják, és az ombudsman is belép a maga jogértelmezésével. Hatáskör hiánya, és még sorolhatnánk ezeket a témákat, amelyek újra és újra előkerülnek.

Az Alkotmánybírósághoz való fordulásban is az elmúlt évben dominált az önkormányzatokkal kapcsolatos problematika. Főleg hajléktalansággal, guberálással, közterület-használattal kapcsolatosan adtunk be beadványokat, akkor még csak a sajátjainkat. Ebben az évben most már új jogszabály alapján a polgári panaszok alapján is adunk be ilyen beadványokat. Tehát az egyik nagy témánk a hajléktalanság volt mindenképpen, a másik meg a katasztrófavédelem, amely egy kiemelt projekt volt. Árvíz, kolontári katasztrófa, itt persze elsődlegesen a szakosított központi katasztrófavédelmi szervek és az önkormányzatok együttműködése kapcsán vizsgáltunk.

Most már lassan ötödik éve töltöm be ezt a pozíciót, és azt kell mondjam, hogy az önkormányzatok, a szokvány és hogy úgy mondjam, a normál és a jogos mértékükben voltak jelen az ombudsmani vizsgálatokban. Nem hiszem, hogy a jövőben visszaszorulna az önkormányzatokkal kapcsolatos tevékenységünk, és nagyon valószínű, hogy az a nagy átalakítás, ami a közigazgatásunkat érni fogja hamarosan vagy viszonylag belátható időn belül, újra indokolttá tenné a négy biztost, négy egyforma hatáskört, vagy minden régióban, mert azt hiszem, hogy ott azzal kapcsolatosan nagyon-nagyon sok következményi probléma lesz, amit egyrészt nyilván nem láthatunk előre, másrészt pedig azt gondolom, hogy egy ilyen mérvű átalakítás hosszabb távon azokat a jogértelmezési problémákat, amelyek most a viszonylag stabil jogszabályi környezetben is fellépnek, még inkább előtérbe fogja majd állítani.

Tehát azt gondolom, hogy az önkormányzatokkal kapcsolatos tevékenységünk perspektivikus, nagy helyet foglal el a működésünkben. A polgárok és az önkormányzatok is helyel-közzel azért pozitívan reagálnak rá. Nagyon gyakori főleg a kisebb, középönkormányzatoknál az önkéntes jogkövetés. Meggyőzi őket az, hogy az ombudsman is jelen van, és a polgár szempontjait teszik magukévá vagy esetleg a mellőzött jogállami szempontokat.

Persze vannak nagy konfliktusok. Ilyen tulajdonképpen a hajléktalanügy is valahol, ahol azért mondjuk az önkormányzatok, a civil szervezetek, a lakosság különböző csoportjainak a véleménye erősen eltér, különbözik egymástól. Nem csak nálunk probléma ez, másutt is, az önkormányzatok a fronton vannak, elsődlegesen találkoznak a polgárok igényeivel és a problémákkal. Azt hiszem, hogy ezzel kapcsolatosan is mondjuk részben központi, részben helyi kezdemények sokaságára van szükség, hogy a dolog helyére kerüljön.

A másik nagy témánk, a katasztrófavédelem vonatkozásában azt gondolom, hogy a központi akarat, elszánás és forrásbiztosítás az előttem ezen a helyen üldögélő belügyminiszter úr és a kormány részéről nagyon meggyőző volt. Ebben a vonatkozásban a katasztrófavédelem átalakítása mondjuk hatékony és előremutató volt, olyannyira, hogy ha

ilyen lenne majd az önkormányzatoké, akkor boldog lennék, de hát azt gondolom, hogy azért az önkormányzatoké nem lehet ilyen, nem is kell, hogy ilyen legyen, hiszen ez nem egy teljes mértékben hierarchizált és egyforma terület.

Az önkormányzatisággal kapcsolatosan nyilván távlatokban majd a regionalizáció is egyszer elő fog kerülni, de azt hiszem, hogy azt se ez a bizottság, se ez az ombudsman nem fogja megélni, tehát Magyarországon ez még messze van. Azt hittük, hogy az EU-csatlakozásban ez gyorsabban fog jönni. Nem így következett be. Valószínűleg hosszabb távon majd ez lesz még a közigazgatás és az önkormányzatiság átalakulásának az egyik horizontja, de most azt hiszem, előretekintve pont elég a közigazgatásnak a küszöbön álló átszervezésére gondolni, és arra s sok-sok problémára, ami mind az önkormányzatokon belül, mind pedig az önkormányzatok és a polgárok viszonyában föl fog lépni, és azt gondolom, hogy nemcsak négy, de tizennégy ombudsmannak is dolgot adna ez a munka. Majd kívánok a bizottságnak sok erőt, hogy az ezzel kapcsolatos jogszabálytömeget és paragrafustömeget nagyon alaposan nézze át, és gondoljon a nem szándékolt következményekre is, és azokra az állampolgárokra is, azokra a hivatalnokokra is, akik egy ollóba fognak kerülni. Egyrészt a nagy központi várakozások, másrészt pedig a stabil és kiszámítható közigazgatás biztosításának az igénye között, a polgárok igénye között nem lesz nekik könnyű dolguk, pláne, még ha létszámleépítés is fogja őket fenyegetni.

Én ennyit mondtam volna bevezetőben. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kérdezném a tisztelt bizottság tagjait, hogy első körben kérdés, de szerintem vonjuk össze, hogy kérdés vagy észrevétel akár a jelentéshez, akár a munkával kapcsolatban van-e. *(Nincs jelzés.)*

Amíg a többiek gondolkodnak, ha megengedi, én annyit szeretnék megemlíteni személyes tapasztalatból mint polgármester, hogy az ombudsmani intézmény fontosságát, szükségességét, európaiságát egyikünk sem kérdőjelezi meg, és azt, hogy igyekszünk mindig, mindenben együttműködni helyi szinteken is az ombudsmani vizsgálatokkal, illetve az ombudsman egy-egy megállapításával vagy kérdésfeltevésével. Azonban nekem számtalan olyan példám volt, amikor kifejezetten azt éreztem az ombudsmani vizsgálatban vagy az ombudsmani eljárásban, amikor már tényleg minden józan ész és lehetőség hiányában a lakosok odafordultak az ombudsmanhoz, és az ombudsman olyan kérdésekben intézett komoly leveleket és komoly munkát órákon át, hetekig tartó vizsgálatokat, amely azt gondolom, hogy azért túlvan azon a határon, ami ma Magyarországon egyébként még a normál önkormányzati munkán és azon a szinten is túl van, amelyen próbáljuk a településeinket a mindennapokban egyenesben tartani.

Ez nem egy kritika. Hogy értse ombudsman úr, én csak azt szeretném jelezni, hogy arra legyenek tekintettel, hogy tényleg napi problémáink vannak a településeken, hogy egyenesben tartjuk a különböző ágazatokat, hogy megpróbáljuk ebben a ma felfokozott helyzetben egyébként, amiben az emberek nemcsak anyagilag, de úgy gondolom, hogy morálisan is egyre inkább érzik magukat, tényleg vezetni egy-egy települést, amely akár 5000-tól akár 100 ezerig terjedő lélekszámban van. Úgy érzem, hogy néha egy picit elveszünk a részletekben.

Most mondok példát is. Biztos vagyok benne, hogy ma, 2012-ben Magyarországon egy fontos kérdés, hogy a gyönyörűen felújított játszótéren a kisgyermek a szükségleteiket el tudják-e végezni gyermekvédelemben, de nem biztos, hogy ez az, amivel a hivatalomból négy-öt embernek kell folyamatosan foglalkoznia, és egyébként a költségvetésben esetleg a szociális részből elvenni, és kiépíteni a gyermekvédelemet. Én komolyan úgy látom, hogy nem ez most az a legégetőbb probléma, ami terhel egy önkormányzatot.

De abban sem érzem reálisnak, amikor mondjuk a főváros területén egy buszvonalat meghosszabbít a Fővárosi Önkormányzat, illetve a BKV vagy a BKK, amelyen naponta több

száz mondjuk idős ember át tud menni a hegyen, és az a lakos, akinek a háza előtt inentől megáll egy busz félóránként, ombudsmani vizsgálatot kér, és komoly vizsgálat van, hogy neki az életét mennyire negatívan érinti az, hogy félóránként megáll ott egy busz, ami egyébként több ezer embernek több átszállás megspórolását okozhatja.

Tehát én kicsit azt érzem, és ne haragudjon, de azt gondolom, hogy ez a bizottság is az kell hogy legyen, amikor őszintén tudunk beszélni, hogy néha egy kicsit olyan síkokban mozgunk, ami nem a való életéről szól, és ami inkább problémát és csak nehézséget okoz, és valóban nem azokat a feladatokat hozza felszínre, amelyek tényleg jogos állampolgári és emberi igények, észrevételek, amelyeket esetleg a hivatal nem tud észrevenni, vagy az államigazgatás túl bürokratikus és nagy hozzá.

Ha abban kérhetek valamit, hogy mondom, minden együttműködés mellett ezeket próbáljuk meg minél jobban szűrni. Én azt gondolom, hogy ezzel az ombudsmani munka is sokkal hatékonyabb és az emberek számára szimpatikus lesz, és számunkra is egyébként sokkal kevesebb fejtörést és valóban olyan ügyeket hoz csak elő, amelyekben valóban esetleg valami fölött elsiklottunk, és valóban egy közös megoldásra esetleg utána szükség van.

Képviselőtársaimat kérdzem. *(Jelzésre:)* Varga képviselő úr, parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ombudsman Úr! Ezt a kifejezést használom, remélem, az ön számára ez nem sértő. Nagyon szépen köszönöm, hogy ezt a könyvet elhozta számunkra. Nyilvánvalóan teljes mértékben azért magam sem tudtam áttekinteni azt a jelentést, amelyet több mint 300 oldalon a parlament elé terjesztett. Nagyon sokrétű, és nagyon sok érdekes dolgot vet föl.

Ön két dolgot említett itt az önkormányzati hatósági ügyekkel kapcsolatban, és kiemelte a katasztrófavédelmi dolgokat. Én is csak erről szeretnék beszélni.

Én azt gondolom, és esetleg kérdezném is, hogy önt mennyire vonták be a közigazgatási struktúra átalakításába, mert nyilvánvalóan itt ezeknek az ügyeknek a 90 százaléka gyakorlatilag a kormányhivatalokhoz, tehát az államigazgatási struktúrába fog átkerülni, tehát inentől kezdve az önkormányzatok számára ez igazából egy követőesemény lesz. Én azt gondolom, hogy amit erre elnök úr mondott, az egy valós dolog, de önöknek fel kell készülni arra, hogy nyilvánvalóan az átállás azért fog majd még több ilyen típusú lakossági panaszt hozni. Tehát nem lesz egyszerű az önök élete.

A katasztrófavédelemmel kapcsolatban önnek nem sikerült, de nyilvánvalóan nem is ez volt a dolga, hogy meghallgassa a belügyminiszter urat, de azt gondolom, hogy ott komoly gondok és problémák lesznek az elkövetkezendő időszakban, még akkor is, ha alapvetően abban volt egyetértés, hogy a centralizáció egy helyes irány tűzoltóságok és bizonyos tekintetben. De úgy tűnik, hogy az állam saját magának csinált ebben problémát, mert a forrásokat úgy rendezte, hogy ezeknek a döntő többsége ma bekerült a központi költségvetésbe, míg ezek döntő része célzott támogatás volt, tehát csak arra a feladatra lehet felhasználni, és tudjuk, az, hogy a költségvetésben utána ezek megkapják-e majd a megfelelő finanszírozást, egy külön kérdés.

Én azzal egyetértek, amit ön mondott, hogy itt több ombudsmannak kellene tevékenykedni, mert én is azt látom, hogy ha komolyan gondoljuk azokat az alapértékeket, amelyek miatt a mindenkori kormányzat ezt a hivatalt létrehozta, akkor ezekkel komolyan kell foglalkozni, még akkor is, hogyha igaza van elnök úrnak abban, hogy persze egy lakos számára fontos az egyedi ügy. De én is azt gondolom, hogy ha erre önöknek van lehetőségük, akkor azért ezt mindig próbálják önök is egy szélesebb kontextusban nézni, mert nyilvánvalóan az nem lehet célja senkinek, hogy ezen egyedi ügyek kapcsán ezek túlságosan elszaporodjanak. Tehát az embereknek nyilván be kell látniuk, hogy van egyfajta szolidaritás, van egyfajta közösségi érdek, ahol bizony az egyéni érdekek valamilyen módon sérülhetnek, és ebben azért szerintem kell önöknek is feladatuknak lenni.

De azt gondolom, hogy abban meg a mindenkori kormánynak kell feladatának lenni, hogy megteremtse az ombudsmani struktúra normális működéséhez való feltételt, és én szomorú vagyok, hogy a mostani kormányzat ebben visszalépett, mert nagyon erősen csökkentette az ombudsmanok számát, és egy nagyon erős centralizációt csinált. Én azt gondolom, hogy ez nem helyes kormányzati felfogás, mert azokat az alapjogokat, amik ide le vannak írva, mindenki komolyan gondolja ma Magyarországon. Én szeretném remélni, hogy ezt mindenki így gondolja.

Sok sikert kívánok önnek is és hivatalának is.

A magam részéről meg a szocialista frakció részéről általános vitára alkalmasnak találjuk az ombudsmani jelentést.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyéb észrevétel van-e? *(Michl József jelentkezik.)* Parancsoljon, képviselő úr!

MICHL JÓZSEF (KDNP): Nem szorosban kapcsolódik az önkormányzatisághoz, de engem a polgármesteri munkám kapcsán különösen is érdekel a gyerekekkel való téma. Ennek kapcsán egy még korábbi időszakra szeretnék rákérdezni, vagyis a fogantatás utáni időszakra. Azt szeretném megkérdezni, hogy a professzor úr hogyan látja, a jövőben milyen módon tudja az ombudsmani hivatal segíteni azt, hogy minél több gyermek megszülessen, vagyis hogy ebben a témában folyamatosan nehéz helyzetben vagyunk, hogy ezt a kérdést hogyan lehet napirenden tartani. Az abortuszra gondolok konkrétan. Ez egy valóban kényes kérdés, és valóban nagyon sokakat érintő kérdés, ugyanakkor viszont a jövő szempontjából elengedhetetlenül fontos, hogy ezt a kérdést úgy tartsuk napirenden, hogy több legyen a megszületett gyermek, mint a nem megszületett.

ELNÖK: Köszönöm. Parancsoljon, professzor úr, ombudsman úr, biztos úr!

PROF. DR. SZABÓ MÁTÉ, alapvető jogok biztosa: Köszönöm szépen a lehetőséget. Igen, mind reális és súlyos probléma, ami nyilván most nem megválaszolás, de a fölvetése már maga is nagyon jó, hogy föl tudjuk vetni.

Köszönöm azoknak, akik azt mondták, hogy ez egy átfogó és tartalmas jelentés. Valóban mindenféle van benne, sok mindenféle, és olyan, mint egy telefonkönyv, tehát nem is lehet ezt így végigolvasni, hanem utána lehet nézni dolgoknak, akit érdekel.

Láng képviselő úr, polgármester úr és elnökhelyettes úr kérdésfeltevése...

ELNÖK: Elnök, én vagyok az elnök, Habis úr a helyettes, de Láng képviselő úr, ez pont jó.

PROF. DR. SZABÓ MÁTÉ, alapvető jogok biztosa: Bocsánat. Tehát az ombudsmani vizsgálatnak van egy olyan funkciója mindenütt Európában, hogy ez egy utolsó utáni dolog legyen még, tehát az a bizonyos polgár, vagy polgárok, vagy csoport, akik már mindenhol kikoptak, még egy helyre még adhassák be. Ez lehet egy produktív felülvizsgálat funkciója is, meg lehet egy vakbél, a meggy mag, amit lenyelünk, és egyszer a vakbelünkkel fogják eltávolítani. Nem nevesíteném azt az embertípust, amelyet az önkormányzatokkal kapcsolatosan dolgozók jól ismernek, tehát az örök panaszkodót, aki elmegy, aztán most már nem Kádárhoz, hanem az ombudsmanhoz, satöbbi, meg még másokhoz is. Sajnos-sajnos a válság egyre több embert szólít a falhoz, és kapkodunk a szalmaszál után, főleg szociális ügyekben, de másban is.

Ez egy funkció, tehát ezt nekünk meg kell tenni, és tulajdonképpen, hogy úgy mondjam, első látásra nem szabad és nem lehet leminősíteni úgymond egy polgári panaszt, és azt mondani, hogy nahát ez aztán az, amiben egy levelet se érdemel. Nem is tehetjük meg, tehát jogszabály van rá, foglalkoznunk kell vele. Ha megkérdezzük az önkormányzatot, az lehet, hogy már régi ismerősként üdvözli az ügyet, vagy a személyt, vagy a csoportot, és megfelelő választ ad nekünk. Ez nem szűrhető ki.

Ami a konkrét ügyet illeti, a kedves emlékeim közé tartozik a játszótéri illemhely vizsgálata. Ezt jellegéből következően a munkatársak körében is mondjuk derültség és kritika vette körül eleve, de én mindig is lelkesen mögötte álltam, mert azt gondolom, hogy ez igenis egy reális probléma. Még akkor is, hogyha az önkormányzatoknak nincs arra pénze, hogy ott most létrehozzák azokat a bizonyos speciális illemhelyeket, azért nagyon jól tudjuk, hogy akinek nincs gépkocsija, meg nem a közelében lakik annak a játszótérnek, és nincs mondjuk netán arra éppen büdzséje, hogy bemenjen egy presszóba vagy egy olyan helyre, ahol ilyen van, annak gondjai vannak ezzel kapcsolatosan, és ez éppen a gyerekek szempontjából is mindenképpen egy problémát jelent. Tehát én azt gondolom, hogy nem baj, hogy ezzel foglalkoztunk.

A zajterhelésnél pedig mindig lesznek, akik az új útvonalat vagy a megállót kifogásolják, és föllépnek. Azt hiszem, most itt a Széll Kálmán térről van itt szó. Ez is egy funkciónk. Ezt eleve szűrni nem szabad, ezt majd kiszűri az élet, tehát egy kicsit itt ezt meg kell csinálni, hogy úgy mondjam.

Ami a több ombudsmant illeti, azt csak példaként hoztam föl. Egy ilyen jellegű átszervezés akár régióként, megyénként is valamilyen speciális panasz fórumot igényel. Amúgy az egységes ombudsmani rendszer elkötelezett híve vagyok, amit az alaptörvény fölállított, és nem gondolom azt, hogy több ombudsmanra lenne szükség Magyarországon. A közigazgatási átszervezés egy olyan nagy feladat lesz, hogy nagy odafigyelésre lesz szükség a bizottság és minden egyéb vonatkozásban is. Az csak egy játékos gondolat volt, hogy több ombudsman is legyen itt jelen.

Ami a katasztrófavédelmet illeti, ez egy örök ellentmondás. Ugyebár a klasszikus tűzoltóegységek civil szerveződések voltak, de a devecseri, kolontári katasztrófával szemben a civil szerveződés tehetetlen, tehát nem. Itt központi forrásokra van szükség, a modern ipari vagy posztindusztriális társadalom kihívásait centralizált, professzionizált, felülről irányított szervezet nélkül megoldani nem lehet. Tehát mindig keresni kell azt a pontot, ahol a polgárok öntevékenysége és a centralizált szervezet találkozik. Most Magyarországon valóban a centralizáció felé lendült el az inga, hogy úgy mondjam. Lehet erről vitatkozni. Nem indokolatlan, és nem csak ebben az országban van ez így, hogy a katasztrófavédelem egy kiemelt központi feladat lett.

Gyerekjogokkal, gyerekvédelemmel intenzíven foglalkozunk Magyarországon, önálló gyerekjogi ombudsman nincs.

Ami a magzati élet ezen szakaszát illeti, ott azzal kapcsolatosan több témával is foglalkoztunk, anyavédelemmel és mondjuk a magzatok emlékének védelmével, hasonlókkal, de hogy úgy mondjam, közvetlen népesedési feladataink nincsenek. Bár szerintem a népesedés egy fontos forrása az ombudsmani hivatal, ami teljesen feminizálódott, és állandóan gyedre és gyesre menő mamák ideiglenes pótlásával, majd visszaforgatásával vagyunk elfoglalva. Tehát szerintem ebben a vonatkozásban utat mutatunk itt az ország számára, én legalábbis azt gondolom, mert az a forgási sebesség, hogy bejönnek a fiatal kolleganők, majd eltűnnek, majd megint visszajönnek, de egyéb lehetőségeink e tekintetben nincsenek.

Azt gondolom, legalábbis a társadalomtudományi kutatások azt mutatják, hogy a központi népesedéspolitikák pró és kontra mindig vereséget szenvedtek. Csak a jobb élet reménye az, ami az embereket a népesedésre, a gyarapodásra biztatja. Úgyhogy ám legyen jó

életminőség Magyarországon, és akkor biztos, hogy az anyák, a családok és a párok nem fognak tartózkodni attól, hogy szélesebb közösséget hozzanak létre, nyilván az önkormányzati bizottság is meg az egész parlament is ezt a célt szolgálja, meg az ombudsman is. Hát legyen jobb mindenkinek, és akkor lesz több gyerek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gyönyörű szép zárszó volt, hogyha ez zárszó. *(Nincs jelzés.)* Ha nem kíván a bizottság hozzászólni, akkor feltenném szavazásra. Aki általános vitára alkalmasnak találja a jelentést, az kérem jelezze kézfelemeléssel. *(Szavazás.)* Egyhangúan annak találtuk.

Nagyon szépen köszönöm ombudsman úr részvételét.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 50 perc)

Dr. Láng Zsolt
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Földi Erika